

NÁSKRTY
ZEMÍ RAKOUSKO-UHERSKÝCH,
ČILI PŘÍPRAVA K ZEMĚPISU
MOCNÁŘSTVÍ RAKOUSKO-UHERSKÉHO.

KU POTŘEBĚ ŠKOLNÍ NAČRTL A NAPSA

RUDOLF KNAUS.

c. k. gymnasiální profesor v Litomyšli.

Se 14. lithografickými tabulkami

V PRAZE 1877.

NAKLADATEL FR. A. URBÁNEK, KNĚHKUPEC
pro paedag. literaturu a učebné pomůcky.

Ú V O D.

Načrtl jsem země mocnářství rakousko-uherského, jednak, abych usnadnil učiteli zeměpisu kresbu map na tabuli před očima žáků, jak ji organizační rozvrh pro gymnasia a školy realné nářízuje, jednak, abych žákům učinil mechanické a proto nepoučené tak zvané kopírování map všeči zbytěčnou.

Svým návodem k upotřebení náčrtů těchto naznačují cestu, kterouž učiníme žáky důkladnými znalci zeměpisu rakousko-uherského.

Že kresba map ve škole jest všeči nutnou, nikdo nepopíral. Žáci upěvňují si v mysli, kreslice mapy dle návodu učitele v sešitech, i obrysů jednotlivých zemí i tok řek a polohu hor a měst, a poskytuji, kreslice při opakování látky zeměpisné na tabuli, dostačnou kontrolu, že se popisu zemskému nenaučili z knihy, nýbrž z atlantu. Konečně jest kresba map všeči nutnou, uvážime-li, že atlanty školné horami, řekami, městy, železnicemi atd. přeplněny bývají.

Tážeme-li se však, co se má a jak se má ve škole kreslit, setkáme se s různými náhledy. O otázce prvé obyčejně se málo mluvívá, jelikož se má za to, že se kresliti má všechno, o čem se v zeměpise jedná.

Neodbudeme však otázku tučo touto odpovědí. Kreslice totiž na tabuli každou i sebe nepatrnejší zemi *samu o sobě*, ku př. kreslice toliko Černou Horu, Sumatru, toliko Kanárské ostrovy, nebo řeku Niger a p., dopouštíme se, mám pevně za to, velké chyby.

Což nepodporujeme, kreslice podobné výkresy na tabuli a žádajice podobné výkresy na žácích, duševní lenivost? Žák učiní mechanicky jakýs obrys, o kterém praví, že znázorňuje ostrov Madagaskar, jiný učiní několik teček na tabuli, které prý znázorňují ostrovy Kanarské, duše však při takové mechanické práci nebyla činna, ona si tímto způsobem nenavýká opravdovému ducha napínání.

I u výtěru toho, co žákům na tabuli kresliti se dává, jest velké opatrnosti zapotřebí, nemá-li se *takový* způsob názorného vyučování stát duchamornou hráčkou. Mám za to, abychom neznázorňovali na zdařbůh všechno, co v zeměpise se namate, nýbrž bychom i zde jakési methody šetřili.

Cokoli duši nenapíná, co samo, a sobě, z celku jsouc vyrváno, nepoučuje, nekresleme.

Mám za to, že úloze: načrtněte na tabuli jezero ženevské, nemáme dátí ve škole místa, úloha však tato měla by již více smyslu, kdybychom jezero řečené u náčrt Francie načrtli, a úloha tato byla by úplně na místě, kdyby žák jezero ženevské ve spojení s Rodanem u náčrt Francie vykreslil.

Podobně byla by úloha: načrtněte ostrovy Kanarské, pochybena, nebo úloha: načrtněte ostrov Madagaskar. Úlohy tyto budou však poučující, načrtne-li je žák ku výkresu Afriky.

Vidělo se mi proto poučnějším býti, načrtnouti menší země ve spojení s některou zemí sousední, načrtl jsem proto Korutany se Štýrskem atd.

O otázce, jak se mapy ve škole kresliti mají, bylo již psáno i mluveno.

Naznačujeme-li, kreslice nějakou državu, toliko hlavní směr hranic a řek rovnou čarou, usnadňujeme ovšem kresbu map, činíce ji jednodušší, jako i tím, přirovnávame-li obrys zemský k měříckým tvarům.

Ze zkušenosti však známe, že žák, kresle takto bez jiné podpory nějakou zemi na tabuli, po chvíli spozoroval, že buďto podoba země jest pochybena, neb že žák — provedl by se výkres započatým rozměrem — tabuli nevystačuje.

Jaká pak pomoc — žáku jest náčrt opravitи nebo znovu započítí, drahocenný čas mizí a špatný úspěch žáka i učitele odstraňuje a nechutí naplňuje. Nedivme se pak, že srdce mnohého učitele se odcizilo od kresby map na tabuli, neb ku náčrtům, které nemůže žák ve škole 1. co možná správně, 2. co možná rychle učiniti, není ve škole času.

Správně a rychle učini však žák náčrt té oné země, zná-li, počínaje kresliti, poměr částí této země a rozměří-li si prostor kresbě vykázaný dle poměru toho, nebo jinými slovy, uční-li si napřed základ té země, kterou kresliti na myslí má.

K základu, kterým poměr jednotlivých částí některé země se stanoví a dle kterého se dá načrtnouti buď výkres malý neb velký, hodí se nejlépe dvě přímky znázorňující polevník a rovnoberžku některého města té země, kterou kreslíme.

Položiv tímto způsobem základ ku všem zemím mocnářství rakousko-uheršského, dohotovil jsem dřík a konečně výkres zemí těchto a odstranil, jak za to mám, slabé stránky kresby map na tabuli.

Připravuje k tisku i výkresy držav evropských, končím slovy na slovo vzatého paedagoga, reditele J. Lepaře:

„Učitelé zeměpisu úkolů pokusných z pravidla naprostě zanedbávají, kdykoli ukládají žákům kresliti mapy, samy jich k tomu neučíce a příkladem jich nepředcházejíce. Kdyby učitel složitou podobu na mapě analytickým způsobem objasnil a na méně složitý obrazec redukoval, kdyby pak před očima žáků týž obrazec na tabuli načrtl a dal od žáků načrtnouti v sešitech, mělo by tak řečené kreslení map vedle didaktického užitku také ten účinek, že by žáci stali se spůsobilými samostatně podobné redukce prováděti a nerozumné „kopírování“ map vzalo by ihned za své. V této příčině jest potřebí radikální nápravy.“

I.

I. Náškrt Čech.*)

(Tab. I. a. b.)

Pod kterým stupněm z. d. leží Praha? Načrtněme *a b*, onen díl poledníka pražského, který začínaje bodem *a* východně od výtoku Labe z Čech a probíhaje téměř Mělníkem (*M*), Prahou (*P*), Týnem nad Vltavou (*T*) a Budějovicemi (*B*), končí na hranicích hornorakouských, jižně od zátočky řeky Vltavy.

Kolik z. mil měří přímka *a b*? Praha leží téměř v severní částině této přímky. Rozdělmež tedy přímku *a b* na tři díly a položme Prahu v bod *P*.

Kolik mil z. jest z Prahy na hranice saské ku bodu *a*, kolik ku bodu *b*? Za kolik hodin bychom cestu tuto po železniční výkonali, ujedle-li parní stroj za jednu hodinu čtyři míle? Což by stála cesta tato ve voze III. třídy, platí-li se za jednu mílu 25 kr. povozného? Která důležitější města evropská leží s Prahou pod týmž stupněm z. d.? Pod týmž stupněm leží v Africe Tripolis, Murzuk, jezero čadské a toliko o 4° východněji mys Dobré Naděje.

Pod kterým stupněm z. š. leží Praha? Načrtněme *c d*, onen díl rovnoběžky této, který začínaje bodem *e* u Wunsiedlu v Bavorích a probíhaje Chebem (*Ch*), téměř Rakovníkem (*R*), Kladnem (*K*), Prahou, téměř Kolínem (*Ko*), Pardubicemi (*P*), končí východně od Králíků bodem *d*.

Délka této Prahou rozpůlené přímky *c d = 4 Pa*, čili vzdálenost bodů *c, d* od Prahy rovná se vzdálenosti Prahy od jižních hranic českých. Učímež tedy *c P = d P = b P = 2 a P*. Kolik z. mil měří přímka *c d*? Jak se má 50° z. š. k Opavě, Krakovu, Brodám, Charkovu, k hranicím sibiřsko-kytajským, k Sachalinu, Novému Fundlandu, k mysu Landsendu v Anglii, k Mohuči a Frankfurtu n. M.?

Určemež z. polohu Prahy. Pod kterým stupněm z. š. leží jižní hranice české mezi výtokem průplavu Švarcenberského a Myslivnovou? Načrtněme *f g*, onen díl rovnoběžky této, který začínaje bodem *f* u výtoku průplavu Švarcenberského končí u Myslivny (*M. Jägerhüttenberg. 1135 m.*) na rozhraní česko-rakouském bodem *g*.

*) Mějmež po ruce atlas Kozennův.

Přímka $f g = \frac{P b}{3}$ a jest poledníkem pražským rozpůlena v bodu b . Jak se má z. š. této přímky k z. poloze Strasburku? Načrtáme přímku ac , cf , ad , dg . Pětihran eg jest dříkem Čech. (Tab I. a.)

Za hranice dříku zabíhá na s. výběžek ašský (A), kraslický (K), šluknovský (S), fridlandský (F), broumovský (B) a králický, na v. opatovský (O . Abtsdorf), v němž jest první stanice severní státní dráhy v Čechách, poličský (P) a novo-bystřický (N), na z. zabíhá za dřík částe výběžku domažlického (D). (Tab. I. b.)

Tím náškrt Čech dohotoven.

II. Zeměpisná rozloha Čech.

Čechy rozkládají se, ležíce mezi $48^{\circ} 32'$ a $51^{\circ} 3'$ s. š. a mezi $29^{\circ} 47'$ a $34^{\circ} 32'$ v. d.*), o $2^{\circ} 31'$ z. š. a o $4^{\circ} 45'$ z. d.

Nejsevernější bod Čech leží blíz Šluknova — o kolik minut leží Londýna jižněji? — nejj. jižně od Vyššího Brodu — o kolik minut Paříže jižněji? — nejvých. leží severo-východně od Králíků a nejj. blíz Aše.

Na z. šířce zakládá se rozdíl v délkách denního času. Blíz hranice hornorakouských trvá nejdélší den a nejdélší noc 15 hod. 57 min., v Praze 16 hod. 10 m., na nejs. bodu Čech 16 hod. 19 m. Rozdíl v délce nejdélšího dne i noci mezi nejs. a nejj. bodem rovná se tedy 23 min. **)

Na z. délce zakládá se rozdíl v čase denním.

Vzdálíme-li se ze svého bydliště o 1° z. d. na západ, máme o 4 min. později poledne, o 4 min. však dříve, jeme-li o 1° z. d. na východ; v čase denním našeho bydliště a místa, které leží o 1° západněji nebo východněji, jeví se tedy rozdíl 4 min. Rozdíl tento růste při každém stupni, o který na západ nebo na východ jedeme, o 4 min.

Rozdíl v denním čase Králíků a Aše, kteráž města $4^{\circ} 40'$ od sebe jsou vzdálena, jest tedy 18 min. 10 vteřin. O kolik minut jest tedy v Králících dříve poledne než v Praze? O kolik v Chebu později?

Jelikož jen v místech pod týmž stupněm z. d. týž denní čas jest, jeví se na zeměkouli v denním čase značný rozdíl. V Čechách rovná se rozdíl v denním čase nejj. a nejv. bodu 19 min.

Na železnicích jest k zamezení neštěstí jednota času tím způsobem zavedena, že se odjezd a příjezd vlaků řídí denním časem hlavních měst. České dráhy řídí se většinou denním časem pražským, což na návštěvách bývá též poznámkou naznačeno. O kolik minut jede tedy vlak z Chebu dle hodin chebských dříve,

*) Rozuměj při všech zemích ferrské v. d.

**) Čísla tato jsou vyňata z „Naučného Slovníku.“

než dle jízdního pořádku dle pražského času spracovaného byjeti měl? Co z toho jde pro cestujícího, nechce-li vlak promeškat?

Pátrajice po čase, kterého telegram potřeboval, než nás došel, dbejmež též rozdílu řečeného.

Dejmež tomu, že za přímého telegrafního spojení telegram z Prahy za jednu hodinu do Nového Yorku dojde. V kolik hodin a kolikátého došel by podobný telegram do Nového Yorku, který byl z Prahy 1. ledna o 2. hod. v noci poslán?

III. Hranice.

Čechy hraničí na severu od výběžku ašského až k výběžku fridlandskému se Saskem a od výběžku fridlandského až k výběžku králickému s Pruskem, na východ od králického výběžku až k novo-bystřickému s Moravou, na j. od novo-bystřického výběžku až k Myslivně s Dolním Rakouskem, odtud až k Plöckelsteinu s Horním Rakouskem, na z. hraničí Čechy od Plöckelsteinu až k ašskému výběžku s Bavorý.

Nejdelsí tratou hraničí Čechy se Saskem, pak Moravou, Bavorý, Pruskem, Horním Rakouskem a nejkraťší tratou s Dolním Rakouskem. Na kterých místech stýkají se Čechy se dvěma sousedními zeměmi? Načrtueme hranice sousedních zemí na tabuli barevnou křídou a v sešitech barevnou tužkou.

IV. Poloha některých měst.

Praha zajímá, jsouc téměř od nejj., nejz. i nejv. bodu jedno stejně vzdálena, mathematický střed země české a jmenuje se proto srdcem vlasti.

Jak se má vzdálenost Prahy od Vídni k vzdálenosti Prahy od Berlína a Mnichova, od Hamburku a Terstu?

Jakou polohu zajímají Čechy v Evropě?

II.

I. Náškrt Moravy.

(Tab. II. a. b.)

Pod kterým stupněm z. d. leží výtok řeky Moravy, nejnižší místo země moravské? Načrtueme ab, onen díl poledníka tohoto, který začínaje bodem a na rozhraní moravsko-slezsko-pruském blíz králické Sněžky (S. 1400 m.) severozápadně od Praděda (Altvater. P. 1500 m.), nejvyšší hory na Moravě, a prostupuje Šumperkem (S. Schönburg), Výškovem (V), končí blíz výtoku Moravy bodem b.

Pod týmž stupněm leží Hainburk, nejvýchodnější město Dolního Rakouska, a pruská Vratislav. Kolik z. mil měří přímka

ab, kteráž spojuje nejs. bod s nejj. bodem Moravy. Za kolik hodin bychom tuto cestu vykonali po železnici a mnoho-li bychom za ni platili ve voze III. třídy?

Vzdálenost nejz. bodu *c* od *a* rovná se *ab*; od *b* rovná se $\frac{4}{5}ab$. Učiňme takto na výkresu. Nejv. bod Moravy *d* jest od *a* i od *b* též vzdálenosti, kteráž se rovná přímce *cb*; učiňme tedy $ad = bd = bc$.

Čtverhran *ab*, jehož úhly ku hlavním stranám světovým obráceny jsou, jest dříkem Moravy. Jak pětihran český poledníkem pražským, jest čtverhran moravský rozpůlen poledníkem výtoku Moravy; každá půle podobá se rovnoramennému trojhranu.

Jmenujme trojhrany tyto a jejich rovná ramena. Kolik z. mil měří každá strana? (Tab. II. *a*)

Největší vzdálenost Moravy od z. k v. znázorňuje přímka *cd*, která probíhá Telčí (*T*), Adamovem (*A*), Výškovem (*V*) a Kojetínem (*K*). Kolik z. mil měří přímka tato? Porovnejme největší vzdálenost od s. na j., od v. k z. na Moravě k též největší vzdálenosti v Čechách. Které město leží v mathematickém středu Moravy?

Do dříku moravského (Tab. II. *b*) zabíhá na z. z Čech výběžek opatovský a poličský, kterýmiž jest utvořen moravský výběžek svitavský (*S*).

Jižními branicemi výběžku poličského jest přímka *ac* rozpůlena čili $af = fc$. Na jih zabíhá za dřík díl pohraničného území moravského, v němž leží Znojmo (*Z*), uprostřed mezi nejz. a nejj. bodem Moravy, na j. v. výběžek kloboucký (*K*), začínaje jižně od Strážnic (*S*); na s. zabíhá do dříku výběžek odravský (*O*) rozříznutý řekou Odrou a utvořený trojhránkem fulneckým (*F*), jenž do Opavska z Moravy zabíhá, za dřík konečně zabíhá na s. trojhran ostravský (*O*) ohrazený na v. řekou Ostravici, a na z. Odrou. Výběžkem ostravským jest Horní Slezsko od Dolního Slezska odděleno. Prodloužíme-li z. hranice výběžku ostravského až k nejz. bodu Horního Slezska *g*, stane se trojhran *Ogd* rovnostranným, jehož strana se rovná třetině přímky *bd*; $dO = \frac{bd}{3}$.

K Moravě nálezejí též tři obvody čili enklavy, které jsou po Horním Slezsku rozloženy, kdež o nich pojednáno bude. Náškrt Moravy takto dokončen.

II. Zeměpisná rozloha Moravy.

Morava rozkládá se, ležíc mezi $48^{\circ} 40'$ a $50^{\circ} 16'$ s. š. a mezi $32^{\circ} 49'$ a $36^{\circ} 12'$ v. d., o $1^{\circ} 39'$ z. š. a o $3^{\circ} 24'$ z. d.

Nejv. místo leží u Sněžky králické, nejj. při výtoku řeky Moravy, nejv. blíz pramenů Dolní Bečvy na rozhraní slezsko-uheršsko-moravském, nejz. u výběžku novo-bystřického. O kolik

minut má nejv. místo dříve poledne místa nejzápadnějšího? O kolik minut jest v Čechách větší rozdíl v denním čase mezi místem nejzáp. a nejvýchodnějším?

III. Hranice.

Morava hraničí na s. s Pruskiem a Slezskem, na v. se Slezskem a Uhrami, na j. s Uhrami a Dolním Rakouskem a na z. s Čechami. Nejdelší tratou svých hranic sousedí Morava s Čechami, pak se Slezskem, Uhrami, Dolním Rakouskem a nejkratší tratou s Pruskiem. Morava se dotýká na třech místech Pruska, u Sněžky králické, u M. Ostravy a konečně obvodem osoblažským (O), který na výkresu Slezska naznačen jest. Na kterých místech stýká se Morava se dvěma sousedními zeměmi? Načrtňeme hranice zemi těchto křídou barevnou.

IV. Poloha některých měst.

Mathematický střed země moravské jest blíž Výškova, na požehnané Hané.

III.

I. Náškrt Slezska.

(Tab. III. a. b.)

Slezsko rakouské skládá se ze dvou Moravou od sebe oddělených částí. Východní část tvoří Dolní Slezsko čili Těšínsko, severo-západní část Horní Slezsko, čili Opavsko.

Dřík Těšínska tvoří čtverhran, jehož strany ku hlavním stranám světovým obráceny jsou, z nichž severní strana delší jest ostatních sobě témeř stran rovných, čímž straně západní, tvořené řekou Ostravici, směru severozápadnímu se dostává. Načrtňeme čtverhran ad , dřík Těšínska, v jehož témeř středu Těšín, hlavní město Dolního Slezska, leží. Která řeka tvoří východní hranice Těšínska? Kolik z. mil měří jižní strana čtverhranu ab a která rovnoběžka prostupuje jí?

Dřík Těšínska jest rovnostranným trojhranem moravským, jehož strany se rovnají přímce ac , oddělen od dříku Opavská. Učíme $cf = ac = af$.

Načrtňeme diagonalku bc , kterouž prodloužíme až k bodu g , jenž jest nejzápadnějším místem Opavska a jehož vzdálenost od c rovná se $2cb$, čili $cg = 2cb$. Učíme přímku fg . Trojhran cfg , témeř rovnoramenný, tvoří dřík Opavská. Která řeka teče na s. v. hranicích trojhranu tohoto? (Tab. III. a.)

Za dřík Těšínska zabiňá na s. výběžek bohuminský (B), na j. jablunkovský (J) a výběžek Lysé Hory (I. H. 1300 m.), nejvyšší hory ve Slezsku; do dříku zabiňá na v. výběžek halický (H).

Za dřík Opavska zabíhá na s. území blíž Vidné (*V. Weidenau*) a Cukmantlu (*C*) s výběžkem osoblažským (*O. Hotzenplotz*). Do dříku zabíhá moravský výběžek fulnecký a na j. z. výběžek dvorecký (*D. Hof*). (Tab. III. b.)

II. Zeměpisná rozloha Slezska.

Slezsko rakouské rozkládá se, ležíc mezi $49^{\circ} 28'$ a $50^{\circ} 28'$ s. š. a mezi $34^{\circ} 36'$ a $36^{\circ} 42'$ v. d., o 1° z. š. a o $2^{\circ} 6'$ z. d.

Nejs. bod leží na hranicích Kladská, nejj. ve výběžku Lysé Hory, nejv. u řeky Bjalé nad Bilskem (*B*), nejz. blíž bodu nejsevernějšího. Mezi bodem nejv. a nejz. jeví se v denním čase rozdíl 8 m. 6 vt. Kolik z. mil jest od nejv. bodu k nejz.?

III. Hranice.

Slezsko hraničí na s. s Pruskem (Slezskem), na v. s Haličí, na j. s Uhrami a Moravou, na z. s Moravou a Pruskem (Kladskem).

Nejdelení tratou hraničí s Pruskem, pak Moravou, Haličí a nejkratší s Uhrami. Na kterých místech stýká se Slezsko se dvěma sousedními zeměmi. Načrtněme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Opava leží uprostřed diagonalky *bg* a pod touž z. šírkou s Praliou. O kolik minut má Opava dříve poledne Prahy?

Na diagonálce *bg* leží v Opavsku nejdůležitější města, jsouce na hranicích pruských. Jmenujme města tato z mapy.

Těšín leží téměř uprostřed dříku těšínského; jablunkovský průsmyk uprostřed jižních hranic těšínských.

Po Opavsku jsou rozloženy tři obvody čili enklavy moravské, z nichž nejdůležitější jest obvod osoblažský (*O*), kterýmž se Morava Pruska dotýká, pak obvod půl míle jižně od Bílovec (*B. Wagstadt*),*) kterýmž jde dráha Ferdinandova a obvod východně od Vítkova (*V. Wigstadt*) ležící.**) Nejvyšší hora česká leží na hranicích, nejnižší místo v Čechách leží při výtoku Labe, na Moravě kde? Ve Slezsku leží též nejvyšší hora (Lysá Hora 1320 metrů) na hranicích a nejnižší místo při výtoky řeky a sice Odry.

IV.

I. Náškrt zemi českých.

(Tab. IV. a. b.)

Načrtněme dřík Čech s výběžkem králickým dle návodu daného. Severozápadně od výběžku králického táhnou se hranice moravsko-pruské až ku králické Sněžce, jsouce též délky s výběžkem králickým.

*) Na generalní mapě jest v obvodu tomto naznačena ves Bothenwald.

**) V obvodu tomto leží ves Neu-Würben.

Učiňme takto na výkresu $ab = bc$. Vzdálenost nejs. bodu od nejj. bodu Moravy rovná se dvěma třetinám délky cf ; $cd = \frac{2}{3} cf$.

Která místa spojuje přímka cf ? Určivše délku přímky cd , o kterouž nám dle návodu hlavně jde, dohotovíme dřík Moravy známým již způsobem.

Připojujíce k dříku Moravy dřík Slezska, upamatujme se, že délka jižních hranič Těšínska, o které hlavně nám jde, se rovná třetině přímky dg , čili pětině přímky cd , jak již při náškrtu Slezska podotknuto bylo. Učiňme tedy $gh = \frac{dg}{3}$ čili $\frac{ed}{5}$ a dohotovme dřík Slezska dle návodu daného.

Sestavivše takto dřík zemí českých (Tab. IV.) dohotovíme nákres. (Tab. V.)

II. Zeměpisná rozloha zemí českých.

Země české rozkládají se, ležice mezi $48^{\circ} 32'$ a $51^{\circ} 3'$ s. š. a mezi $29^{\circ} 47'$ a $36^{\circ} 42'$ v. d., o $2^{\circ} 31'$ s. š. a téměř o 7° z. d.

Nejs. bod leží sev. od Šlaknova, nejj. jižně od Vyššího Brodu, nejv. u řeky Bjalé nad Bělskem, nejz. blíz Aše.

Rozdíl v denním čase mezi nejv. a nejz. bodem zemí načrtnutých rovná se 28 m. Pardubice leží téměř uprostřed této vzdálenosti. O kolik minut mají tedy poledne později bodu nejv. a o kolik dříve bodu nejzáp.?

Rovnoběžka nejj. bodu dotýká se téměř kterého města francouzského a nejs. bodu kterého téměř města anglického?

III. Hranice.

Hranice naznačme křídou barevnou, seznámivše se s nimi při výkresu Čech, Moravy a Slezska. Která ze sousedních zemí mimorakouských hraničí se zeměmi českými tratou nejdelší, která tratou nejkratší? Opakujme zvláštnost hranič moravsko-pruských. Na kterých místech stýkají se země naértnuté se dvěma sousedními zeměmi?

IV. Poloha některých míst.

Rovnoběžka Prahy dotýká se na Moravě Šumperka (*S Schönenberg*) a ve Slezsku Opavy (*O*). Kterými městy probíhá v Čechách?

Rovnoběžka města Domažlic (*D Taus*) prostupuje Nepomukem (*N*), Táborem (*T*), Pelhřimovem (*P Pilgram*) téměř Polnou (*P*), Boskovicemi (*B*), Prostějovem (*P Prosnitz*), Prerovem (*P*), Valašským Meziříčím (*V*) a Rožnovou (*R*), končíc na rozhraní slezsko-uherském.

Rovnoběžkou touto jest Morava rozpůlena na jižní a severní polovinu. Kterým poledníkem jest Morava rozpůlena?

Čechy dělí diagonalka tažená Domažlicemi, Hořovicemi (*H*), Berounem (*B*), Prahou, Brandýsem n. L. (*B*), Jičínem (*J*) a Hostinným (*H* Arnau) na část j. v. a s. z. Která z těchto částí jest větší?

Diagonalka tažená Polnou (*P*), Prahou (*P*), Slaným (*S* Schlan) a Duchcovem (*D* Dux), dělí Čechy na dvě téměř rovné části, na část j. z. a s. v.

Domažlice, které leží uprostřed mezi nejzápadnějším bodem Čech a výtokem stoky Švarcenberské, podobají se svou polohou k Duchcovu, Hostinnému, Polné.

Podobně půl diagonalka tažená Znojemem (*Z*), kteréž leží uprostřed mezi nejz. a nejjz. bodem Moravy, Brnem (*B*), Olomoucem (*O*) a Dvorcem (*D*) Moravu na j. v. a s. z. část.

Kterým městům českým rovná se Znojmo a Dvorec svou polohou?

Diagonalka Znojemem, Brnem, Olomoucem a Dvorcem tažená dotýká se též Opavy, dělíc Slezsko též na dvě částky.

Naznačme polohu všech již při náškrtech I. II. III. probraných měst u výkres zemí českých.

V.

I. Náškrt Haliče a Bukoviny.

(Tab. 14. a. b.)

a) Náškrt Haliče.

Načrtněme *ab*, onen díl rovnoběžky města Lvova (*L*. Lemberg), který začínaje bodem *a* při ústí řeky Bjálé a prostupuje Věličkou (*V*), Bochnií (*B*), Lvovem (*L*), Zločovem (*Z*), končí bodem *b* ležícím téměř pod 44° v. d. O kolik minut leží Lvov jižněji Prahy? O kolik stupňů jest bod *b* západněji bodu *a*, o kolik západněji Chebu? Zeměpisná délka Haliče rovná se tedy téměř z. délce zemí českých.

Přímka *bc* jsoue kolmici rovná se polovině přímky *ab* a měří 37 z. mil; $bc = \frac{ab}{2}$.

Bod *c* leží uprostřed j. hranic Bukoviny. Který téměř poledník znázorňuje *bc*?

Spojmež *c* s bodem *B*, ve kterém Bochnie leží. Odříznutá přímka $aB = \frac{bc}{3}$ čili $\frac{ab}{6}$. *Be* postupuje po horím Karpatským na dvou místech: u pramenů Čeremoše, pomezné řeky Haliče; a u průsmyku dukelského. Toh dřík Haliče a s ní tvarem půdy spřízněné Bukoviny. (Tab. VI. a). Za dřík zabíhá na severu výběžek krakovský (*K*), odloučený od Haliče Vislou, výběžek vislo-sanský, ohrazený na s. z. Vislou a na s. v. částečně Sanem, jehož ústí

d od přímky *ab* o málo více než o třetinu přímky *bc* vzdáleno jest a konečně zabíhá na sever Buhem rozprůšlený výběžek sokalský (*S*). Na j. od přímky *aB* rozkládá se území bjalsko-živecké (*BŽ*), z něhož na j. dva výběžky vybíhají, mezi kterými Babí Gora 1720 m. se vypíná.

Do dříku zabíhá na jihu oblouk na s. v. vypouklý, který od průsmyku dukelského (*D*) se tábne k pramenům Čeremoše (*Č*), odtud jdou hranice až k ústí Čeremoše a odtud k Zalezčíkům, pak po klikatém Dněstru (*D*) až k ústí pomezné řeky Podgorce čili Žbruče (*Z*), která tvoří na východě Haliče malý výběžek. (Tab. VI. b.)

Tím náškrt ukončen.

II. Zeměpisná rozloha Haliče.

Halič rozkládá se, ležíc mezi $47^{\circ} 12'$ a $50^{\circ} 47'$ s. š. a mezi $36^{\circ} 35'$ a $44^{\circ} 5'$, o $3^{\circ} 33'$ z. š. a o $7^{\circ} 33'$ z. d. Které země rozkládají se též o 7° z. d.? Nejs. bod leží blíž ústí Buhu, nejj. blíž pramenů Čeremoše na hranicích uhercko-bukovinských, nejv. místo blíž ústí Žbruče, které, jsouc toliko 88m nad hladinou mořskou, tvoří nejnižší místo Haliče, nejz. bod leží ve výběžku živeckém.

O kolik minut má nejvýchodnejší místo haličské dříve poledne nejzápadnejší?

III. Hranice.

Halič hraničí na s. a v. s Ruskem, na j. s Bukovinou a Uhrami, na z. se Slezskem a Pruskiem. Nejdělsší tratou hraničí Halič s Ruskem, pak s Uhrami, Bukovinou, Slezskem a nejkratší s Pruskiem.

Na kterých místech stýká se Halič se dvěma sousedními zeměmi? Kde leží nejvyšší a nejnižší místo Haliče? Načrtueme hranice křídou barevnou.

b) Náškrt Bukoviny.

Za hranice zbyvající části trojhranu *Bbc*, dříku Bukoviny, zabíhá na v. a na j. z. trojhran s mnohými výběžky podél řek, z nichž výtok Dněstru a Prutu nejnižší místo Bukoviny (87 m.) tvoří.

Ve výběžku východním leží Seret (*S*) a Sučava (*Su*), na hranicích výběžku j. z. průsmyk Borgo (*B*) a nejvyšší hora Bukoviny Dzumalen zvýší 1850 m. na levém břehu Bystřice.

II. Zeměpisná rozloha.

Bukovina rozkládá se, ležíc mezi $47^{\circ} 11'$ a $48^{\circ} 37'$ sev. š. a mezi $42^{\circ} 34'$ a $44^{\circ} 2'$ vých. d., o $1^{\circ} 26'$ z. š. a o $1^{\circ} 28'$ z. d. Nejs. bod leží na Dněstru blíž Zalesčíků, nejj. u průsmyku boržského, nejv. blíž výtoku Sučavy a nejz. blíž pramenu Čeremoše.

III. Hranice.

Bukovina hraničí na s. s Haličí, na v. s Ruskem a Multanskem, na jihu s Multanskem, na záp. s Uhrami (Sibiňskem a Uhrami) a s Haličí.

Nejdelší tratou hraničí Bukovina s Multanskem, pak s Haličí a Uhrami. Kde se stýkají hranice Bukoviny se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice sousedních zemí křídou barevnou.

VI.

I. Náškrt zemí českých, Haliče a Bukoviny.

(Tab. VII. a. b.)

Vykreslivše země české a upamatovavše se, že z. délka zemí českých rovná se téměř z. délce Haliče a Bukoviny, prodlužme rovnoběžku Prahy až k bodu c , by se rovnala přímka $ab = bc$. Kolmice $cd = \frac{bc}{2}$. Určivše délku přímek bc a cd dohotovíme dle návodu již daného výkres Haliče a Bukoviny. Země na tabulce VII. načrtnuté tvoří severní pruh zemí rakousko-uherských. Bod c leží o něco severněji bodu b na tab. VI.

II. Zeměpisná rozloha severního pruhu zemí rakousko-uherských.

Severní pruh zemí rakousko-uherských rozkládá se, leže mezi $47^{\circ} 12'$ a $51^{\circ} 3'$ s. š. a mezi $29^{\circ} 47'$ a $44^{\circ} 5'$ v. d., téměř o 4° z. š. a o 14° z. d.

Nejs. bod jest nejsevernějším bodem Čech, nejj. nejižnějším bodem Bukoviny, nejv. nejvýchodnějším bodem Haliče a nejz. nejzápadnějším bodem Čech.

Rozdíl v denním čase mezi nejzápadnějším a nejvýchodnějším bodem činí téměř 1 hodinu.

III. Hranice.

Naznačme hranice zemí sousedních křídou barevnou dle náškrtků dřívějších.

IV. Poloha některých míst.

Pod rovnoběžkou Prahy leží v Haliči Vělička (V), Bochnia (B), Tarnov (T), Řešov (R), jižně od ústí Sanu, Jaroslav (J), Žolkiev (Z) severně od Lvova a téměř Brody (B).

Dale leží důležitější města haličská od Řešova j. v. a sice Přemysl (*P*), Sombor (*S*), Stryj (*St*), Stanislavov (*Sta*), Kolomea (*K*), a Sňatyn (*S*), v téz přímce leží v Bukovině Černovice, od nichž na jih důležitější města leží.

Přímka tažená městy Krakovem, Tarnovem, Řešovem, Přemyslem — Kolomeou rozpáluje Halič, jejíž větší díl leží na s. v.

V Bukovině leží důležitější města na hranicích jako v které zemi? Jak se má poloha jižních branic českých k výtoku Dněstru, jak nejs. bod Bukoviny k Plöckelsteinu, jak nejsev. bod Haliče k výtoku Labe z Čech?

Bochnijský poledník pálí Zalitavsko. O kolik minut jest v Brodech dříve poledne než v Chebu a Bjalé?

Nejvyšší a nejnižší místa zemí načrtnutých jsou vesměs na hranicích. Zanesme je u výkres, jakož i veškerá místa již probraná.

VII.

I. Náškrt Horního, Dolního Rakouska a Solnohraď.

(Tab. VII. a. b.)

Načrtneme *ab*, onu část poledníka pražského, která začínajíc bodem *a* uprostřed jižních hranic země české a probíhajíc téměř Lincem a Štýrem končí na hranicích štýrských j. v. od Vysokého Předelu bodem *b*. Přímka *ab* měří 14 z. mil.

Načrtneme *cd*, rovnoběžku vý toku Dunaje z Dolních Rakous. Přímka *cd* spojuje nejv. bod Dolních Rakous s nejz. bodem Horních Rakous blíz zátočky řeky Salice a pálí přímku *ab*, probíhajíc Welsem (*W*), téměř Štýrem (*S*), Ipsem (*I*), Sv. Hypolitem (*H*), téměř Vídni (*V*) a Hainburkem (*H*). Přímka *cd* = 3 *ab* + $\frac{ab}{8}$.

Učiňme *ai* = *ib*; *ic* = *ab* + $\frac{ab}{8}$; *id* = 2 *ab*; *fg* = *ai* = *gh*;

z. šířka Solnohraď *cj* = *ic* a z. délka *kl* = *ic* + $\frac{ic}{9}$.

Načrtnuvše tyto přímky, ku kterýmž se ještě druží *cf*, položili jsme základ ku H. a D. Rakousku i Solnohradsku. (Tab. VII. a.)

a) Dolní Rakousy.

Hranice Dolních Rakous tvoří na s. diagonalka *gh*, začínajíc u Myslivny a konče u výběžku novo-bystřického, od bodu *h* táhnou se hranice moravské až k vtoku Moravy do Rakous, které místo jest s Vyšším Brodem pod týmž stupněm z. š.; na v. činí hranice dva na záp. vypouklé oblouky, z nichž jest severní naznačen tokem řeky:

Moravy až k jejímu ústí a jižní, začínaje u Uher. Břetislavi (*B*) na pravém břehu dunajském a zabíhaje až k nejj. bodu D. Rakous j. v. od Wechslu (*W* 1700 m.) částečně řekou Litavou.

Jižní hranice tvoří oblouk, na sev. vypouklý, táhnoucí se od Wechslu až k místu jižně od Myslivny ležícímu.

Západní branice tvoří přímka dvakrát lomená, jejíž severní díl naznačen jest tokem Enže až k jejímu ústí (*E*), od něhož se branice táhnou podél Dunaje až k místu nad Ipsem (*I*), od kteréhož přímka poněkud na východ vypouklá a táhnoucí se až k Myslivně hranice Dolních Rakous uzavírá.

II. Zeměpisná rozloha Dolních Rakous.

Dolní Rakousy rozkládají se, ležíce mezi $47^{\circ} 25'$ a $49^{\circ} 4'$ s. š. a mezi $32^{\circ} 8'$ a $34^{\circ} 45'$ v. d., o $1^{\circ} 39'$ z. š. a o $2^{\circ} 39'$ z. d.

Nejsev. bod leží u novobystřického výběžku, nejj. j. v. od Wechslu, nejv. pod Hainburkem blíz Břetislavi, jen o $10'$ východněji nejs. bodu Moravy, nejz. při ústí Štýry do Euže, s Prahou pod týmž poledníkem.

III. Hranice.

Dolní Rakousy hraničí na sev. s Čechami a Moravou, na v. s Uhrami, na j. se Štýrskem na z. s Horním Rakouskem.

Nejdelení tratou svých hranic sousedí s Uhrami, pak Horním Rakouskem, Moravou, Štýrskem, nejkratší s Čechami. Na kterých místech stýkají se dolní Rakousy se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice zemí těchto křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Nejv. bod Dolních Rakous leží o $10'$ východněji ústí Dyje, ústí Moravy pod týmž poledníkem se Sněžkou Králickou a ústím Dyje.

Rozhraní hornorakousko-štýrské leží jižně od Myslivny.

Přímka tažená městy Ipsem, Sv. Hypolitem (*H* St. Pölten), Vídni (*V*) a nejvýchodnějším bodem Dolních Rakous půlí zemi tuto.

b) Horní Rakousy.

Hranice Horních Rakous tvoří na sever přímka *fy*, spojující Myslivnu s průplavem Švarzenberským, na z. rozkládá se výběžek plückelsteinský (*P*), výběžek dunajsko-inský (*D, I*), na j. tvoří hranice velmi klikatá čára, táhnoucí se až k Dachsteinu (*D* 3000 metrů), k nejvyšší hoře severních vápencových Alp a Horních Rakous; jižní hranice táhnou se od Dachsteina na sever, pak obloukem na j. vypouklým až k rozhraní rakousko-štýrskému jižně od Myslivny, východní pomezní čára jest již výkresem Dolních Rakous naznačena.

II. Zeměpisná rozloha Horních Rakous.

Horní Rakousy rozkládají se, ležíce mezi $47^{\circ} 22'$ a $48^{\circ} 48'$ s. š. a mezi $30^{\circ} 25'$ a $32^{\circ} 37'$ vých. d., o $1^{\circ} 26'$ z. š. a o $2^{\circ} 12'$ záp. délky.

Jak se má tato z. rozloha ku z. rozloze Dolních Rakous? Nejsev. bod jest u Plöckelsteinu, nejj. u Dachsteinu, nejvých. pod Greinem (*G*), a nejz. u zátoky Salice (*S*).

III. Hranice.

Horní Rakousy hraničí na s. s Čechami, na v. s Dolním Rakouskem, na j. se Štýrskem, na z. s Bavorou.

Nejdéleší tratou hraničí s Bavorou, nejkratší s Čechami. Délka hranic solnohradských rovná se též délce hranic dolnorakouských i štýrských.

Na kterých místech stýkají se Horní Rakousy se dvěma sousedními zeměmi? Naznačme hranice zemí těchto křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Nejv. místo Horních Rakous leží, jsouc pod týmž stupněm z. š. s nejzáp. bodem, uprostřed přímky *cd*, která půlí zemi načrtnutou.

Nejjižnější místo, jsouc též pod týmž poledníkem s Plöckelsteinem, leží pod týmž stupněm z. š. s Wechslem. Linec (*L*) jest od nejvýchodnějšího bodu Horních Rakous tak vzdálen jako Vídeň od nejvýchod. bodu Dolních Rakous. Kolik z. mil?

c) Solnohrady.

Solnohrady se skládají ze tří čtverhranů a sice 1. z čtverhranu severního čili sohnohradského (*S*), sabajícího na jih až k Jedlovým Horám (*J* Täunengebirge 2400 m.), z čtverhranu toho vybíhá na z. výběžek untersberský (*U*); 2. z čtverhranu východního ohrazeného na západ radstadtskými Túry (*R T*) a 3. z čtverhranu západního, z něhož vybíhá na s. výběžek Kameného Moře (*K* 2400 m.). Na jižních hranicích čtverhranu západního leží nejvyšší hory týrské: Třípanský Sít (*S* 3500 m.), Venediger (*V* 3700 m.), Vysoký Zvon (*Z* 3800 m.).

II. Zeměpisná rozloha Solnohradska.

Solnohradsko rozkládá se, ležíc mezi $46^{\circ} 57'$ a $48^{\circ} 4'$ s. š. a mezi $29^{\circ} 44'$ a $31^{\circ} 37'$ v. d., o $1^{\circ} 7'$ a o $1^{\circ} 53'$ z. d.

Nejsev. bod leží sev. od mallského jezera, nejj. blíz Kačperku (*K*) na rozhraní korutansko-štýrském, nejv. u Gštodru (*G*), nejz. na hranicích tyrolských, blíz průsmyku gerloského (*G*), kterýmž vede cesta z údolí cilského do údolí enžského.

III. Hranice.

Na s. hranici Solnohradsko s Bavorskem a Horními Rakousy na v. se Štýrskem a Horními Rakousy, na j. s Tyroly a Korutany, na z. s Bavory a Tyroly.

Nejdelší tratou hranici s Bavory, pak Horními Rakousy, Tyroly a Korutany, nejkratší se Štýrskem. Na kterých místech stýkají se hranice Solnohradska se dvěma sousedními zeměmi? Načrtneme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Salepurk leží ve výběžku odtrženém od celku řekou Salicí, jako Krakov ve výběžku odloučeném řekou Vislou a podobá se svou polohou na hranicích kterému hlavnímu městu?

VIII.

Připojení náškrtu zemí na tab. VIII. ku náškrtu severního pruhu zemí rak. uherských.

Jde-li nám o připojení náškrtu tohoto (tab. VII.) ku náškrtu severního pruhu zemí rakousko-uherských (tab. VI.) počínejme si takto: 1. nejvýchodnější bod Solnohradska leží pod poledníkem hory Plöckelsteinu, nejzápadnější pod poledníkem nejzápadnějšího bodu Čech, učinme tedy $fg = hi$; 2. bod g jest od Plöckelsteina tak vzdálen, jako Plöckelstein od rovnoběžky nejz. bodu Čech čili f $g = \frac{hi}{2}$; určivše takto polohu bodů g a i určili jsme polohu jižních hranic Solnohradska. 3. Pod poledníkem broumovským (B), leží Vídeň (V), jsouc od Broumova vzdálena, jako jižní hranice české od hranic saských (viz ab na dílku Čech Tab. I. a). 4. Nejvýchodnější bod Dolních Rakous leží téměř pod týmž poledníkem s nejs. místem Moravy a výtokem řeky Moravy a západně od Vídne.

Pokyny těmito u spojení s návodem ku náškrtu těchto zemí daným nebude nám s obtíží výkres dohotoviti, ku jehož provedení již znaloſť délky českých hranic od Švarzenberské stoky k Myslivně samoředně dostačuje, jak při náškrtu tab. VIII. ukázáno bylo.

IX.

Náškrt Štýrska a Korutan.

(Tab. IX. a. b.)

Pod kterým stupněm vých. d. leží zátočka řeky Sávy na j. hranicích štýrských? Načrtneme onen díl poledníka tohoto, který

začínaje na jihu bodem *a* u zátočky řeky Sávy a prostupuje záp. hranicemi štýrskými a městem Lubnem (*L*), končí u rovnoběžky nejsevernějšího bodu štýrského bodem *b*. Jak se má poledník tento k výběžku friedlandskému?

Načrtněme onen díl rovnoběžky Hradce Štýrského, který začínaje u poledníka nejvýchodnejšího místa štýrského bodem *c* a probíhaje Fürstenfeldem (*F*), Štýrským Hradcem (*H*), Köflachem (*K*) a tvoříc hranice štýrsko-korutanské, končí bodem *d* j. v. od Vysokého Zvonu (*Z*), nejvyšší hory korutanské.

Obě přímky kříží se v bodu *f*, který jest od rozhraní štýrsko-korutánsko-salepurského u Královského Štolce (*S* Königsstuhl) *g* též vzdálenosti, kteréž jest od bodu *b*; *c*; a až na $\frac{bf}{10}$ i od bodu *a*.

Učiňme tedy $fg = fb = fc$; $fa = fb + \frac{fb}{10}$.

Načrtněme $gh = fb$, $hi = 2gh$; $ij = 2bf + 2\frac{bf}{3}$; *ij* jest poledník nejv. bodu štýrského u výtoku Drávy, jehož bod *i* u rovnoběžky nejs. bodu *a* jehož bod *j* v prodloužených hranicích štýrských leží; učiňme rovnoběžku jižních hranic korutanských, která začínajíc bodem *k* v jižní třetině přímky *fa* končí jižně od bodu *d* bodem *l*; učiňme *dl*; *jm*.

Tím dřík Štýrska a Korutanska ukončen. (Tab. IX. *a*).

a) Náškrt Štýrska.

Do dříku Štýrska zabíhá na severu výběžek hornorakouský, tvořený Vys. Předělem (*P*) a výběžek dolnorakouský, tvořený Sněžkou (*S*), Raxalpou (*R*) a Wechslem (*W*); na východě výběžek uherský; na j. výběžek hornatiny varazdinské (*V*), na z. zabíhá za dřík výběžek dachsteinský (*D*) a výběžek Vys. Golinga (*G*), po Dachsteinu nejvyšší hory v Štýrsku (2800 m.).

II. Zeměpisná rozloha Štýrska.

Štýrsko rozkládá se, ležíc mezi $45^{\circ} 51'$ a $47^{\circ} 49'$ s. šířky a $31^{\circ} 13'$ a $33^{\circ} 58'$ v. d., o $1^{\circ} 57'$ z. š. a o $2^{\circ} 45'$ z. d.

Nejs. bod jest s. od Mariánské Cele, nejj. při ústí Sultavy, po mezné řeky Štýrska, nebo při výtoku Sávy, nejnižším místě Štýrska, nejv. při výtoku Drávy a nejz. při vtoku Enže ve výběžku gollinském.

III. Hranice.

Štýrsko hraničí na s. s Horními a Dolními Rakousy, na v. s Uhrami a Charvatskem, na j. s Krajinou a Korutany, na záp. s Korutany a Solnohrady.

Nejdelší tratou hraničí Štýrsko s Korutany, pak Uhrami, Dolními, Horními Rakousy, Charyatskem, Krajinou a nejkratší se Solnobradskem.

Na kterých místech stýkají se hranice štýrské se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Čára tažená městy Murovem (*M*), Judenburkem (*J*), Lubnem (*L*), Brukem (*B*), Hradcem St. (*H*), Mařiborem (*M*), Celji (*C*), Kaménym Mostem (*M*), půli Štýrsko, jako která čára Halič? Pod týmž poledníkem leží Mariánská Cele (*M*), Bruck, Hradec a Celje (*C*).

Grintovec (*G*) leží pod týmž stupněm z. š. s výtokem Drávy, který leží pod týmž poledníkem s Prahou a Broumovem.

Zátočka Sávy jest uprostřed mezi Grintovcem (*G*) a výtokem Sávy ze Štýrska. Poledník nejvýchodnějšího místa dotýká se Broumova.

b) Náškrt Korutan.

Za drík Korutan vybíhá na sev. výběžek Vys. Zvonu (*Z*), nejvyšší hory Korutanska (3900 m.), výběžek Ankogla (*A* 3200 m.), po Vys. Zvonu nejvyšší hory země této, a výběžek Kravské Alpy (*K* Kuhalpe), na jihu zabíhá do dríku výběžek Babího Zubu (*B*, *Z* 2670 m.) a Karnských Alp, pomezních hor korutanských, na z. výběžek liencský z Tyrol (*L*).

II. Zeměpisná rozloha Korutan.

Korutany se rozkládají, ležíce mezi $46^{\circ} 23'$ a $47^{\circ} 8'$ sev. š. a mezi $30^{\circ} 21'$ a $32^{\circ} 45'$ v. d., o $45'$ z. š. a o $2^{\circ} 24'$ z. d.

Téměř touž z. d. mají Dolní Rakousy a Štýrsko.

Nejs. bod jest u Vys. Zvonu, nejj. blíz Grintovce (2500 m.), nejv. zároveň nejnižší místo Korutan při výtoku Drávy, nejz. blíz Vys. Zvonu.

Nejvyšší a nejnižší místo Korutan leží jako ve Štýrsku na hraničích. Jak tomu bylo v Čechách, na Moravě, v Haliči?

III. Hranice.

Korutany hraničí na s. se Solnobradskem a Štýrskem, na v. se Štýrskem, na j. s Krajinou, Goricí a Italí, na z. s Tyrolskem.

Nejdelší tratou hraničí Korutany se Štýrskem, pak Solnobradskem, Krajinou, Italí, Tyrolskem a nejkratší s Goricí.

Na kterých místech stýkají se Korutany se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Celovec (*C*) leží ve východní částině Korutan s Prahou pod týmž poledníkem. Která města leží pod poledníkem města Prahy v Če-

chách a v Horních Rakousích? Jižní hranice leží v též z. šířce s Mařiborem a severní hranice v též z. šířce se Štýrským Hradcem.

X.

Náškrt Tyrolska.

(Tab. X. a, b.)

Pod kterým stupněm z. d. leží průsmyk stilterský (*S_t*), čili rozhraní italsko-švýcarsko-tyrolské? Načrtněme *ab*, oneu díl poledníka tohoto, který začínaje bodem *a* blíz výtoku řeky Chiesy (*Ch*), protékající jezerem iderským, a probíhaje Adamellem (4 3500 m.), stilterským průsmykem (*S_t*) blíz Ortlesu (O 3900), nejvyšší hory Rakouska, končí na hraničních bavarských bodem *b*.

Prímka *ab* měří 25 z. mil. Načrtněme přímku *cd*, znázorňující nejdelší vzdálenost Tyrol od v. k z. Přímka tato měří, začínajíc na jezere bodamském, prospoupajíc výtokem Inu blíz Kufsteinu (*K*) a končíc v Solnohradsku severně od výtoku řeky Drávy z Tyrol, 32 z. mil, jsouc téměř o *cb*, čili $\frac{ab}{3}$ delší přímky *ab*.

Učíme tedy $ab = bd$; $bc = \frac{ab}{3}$. Položme bodem *f*, ($fb = bc$) blíz něhož In vtéká do země, rovnoběžku *gh*, která začínajíc blíz Rýnu bodem *g* a prospoupajíc ledovci aetzthalskými a Brenerem (*B* 1400 m.) končí jižně od Svaté Krve (Heiligenblut *K*).

Učíme přímky *cg*, *dh*, a odříznutu přímou *ai = bc* jižní výběžky tyrolské, spojmež *i* s *h*.

Dohotovili jsme takto dřík Tyrol. (Tab. X. a).

Do dříku zabíhá na s. výběžek illerský, jímž teče Iller (*I*), výběžek jizarský (*Jz*), jehož jižní hranice tvorí Wetterstein (*W*). Za dřík zabíhá na s. výběžek kufsteinský (*K*).

Na vých. zabíhá do dříku výběžek solnohradský, jehož jižní hranice tvorí nejvyšší hory Vysoké Túru a sice Třipanský Stít (3800 m. *S*), Vysoký Venediger a Vysoký Zvon (Z. 3800 m.), pak výběžek marmoladský (*M* 3500 m.), za dřík zabíhá výběžek liencský (*L*) a boržský (*B*).

Na jihu zabíhá za dřík výběžek chieský (*Ch*) a alský (*A*), mezi nimiž leží jezero gardské.

Na záp. jest toliko výběžek rhaetikonský (*R*) všech největší.

II. Zeměpisná rozloha Tyrol.

Tyroly rozkládají se, ležíce mezi $27^{\circ} 11'$ a $o 30^{\circ} 38'$, o $2^{\circ} 2'$ z. š. a o $3^{\circ} 49'$ z. d.

Nejs. bod leží sev. v. od Kufsteinu, nejj. blíz vý toku Adiže, nejv. blíz vý toku Drávy, nejz. na Rýně, kde Rýu počíná tvoriti severně od kníž. Lichtensteinského hranice tyrolské.

Nejv. a nejj. bod jest tedy naznačen výtokem řek jako ve Štýrsku.

Nejz. bod Tyrolska jest nejzápadnějším bodem Rakouska. Nejsev. bod Rakouska a nejzáp. jest tedy již dostihnut náškrtý provedenými.

Jaký rozdíl v čase denním jeví se mezi nejz. bodem Tyrolska a Chebem, Prahou, Bělskem a nejv. bodem Haliče?

V též z. š. leží téměř Štýrsko, jehož nejs. bod o 9° , nejzáp. bod o 19° severněji týchž bodů v Tyrolsku položen jest.

Vzdálenost nejvých. bodu Tyrolska od poledníka nejv. bodu Štýrska rovná se vzdálenosti téhož bodu od poledníka nejz. bodu Tyrolska.

III. Hranice.

Tyroly hraničí na s. s Bavorskem, na v. se Solnohradskem, Korutanskem, Italií, na j. s Italií, Švýcarskem a Lichtensteinem a jezerem bodamským, u kteréhož se pět států stýká. Které? Nejdělsí tratou svých hranic sousedí Tyroly s Italií, pak Bavorskem, Švýcarskem, Solnohradskem, Korutanskem a nejkratší s Lichtensteinem.

Na kterých místech stýkají se hranice Tyrolska se dvěma sousedními státy? Načrtněme hranice jednotlivých sousedních států křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Insbruck čili Inomost leží uprostřed nejdelší vzdálenosti Tyrol od východu k západu. Čára tažená Inomostenem (I), Stereinkem (St), Bolzanem (B), Tridentem (T), Roveredem (R), Alou (A) půlí téměř Tyroly.

XI.

Náškrt Krajiny a Přímoří.

(Tab. XI. a. b.)

a) Krajina.

Načrtněme ab , onen díl poledníka lublaňského ($32^{\circ} 12'$), který začínaje blíž prameniště Kupy a s. v. od Sněžníka (S 1800 m.), končí sev. vých. od Grintovce (G 2550 m.) bodem b u rovnoběžky Babího Zuba (B 2670 m.).

Lublaň půlí tuto $11\frac{1}{2}$ z. m. dlouhou přímku.

Načrtněme cd , onen díl rovnoběžky lublaňské ($46^{\circ} 3'$), který začínaje u idrijského výběžku bodem c končí bodem d na řece Sávě j. v. od města Racenbachu (R). Přímka $Lo = Lb = La$;

$$Ld = Lc + \frac{Lc}{4}$$

Lublaň půlí tedy téměř i přímku *cd* 13 z. m. dlouhou.

Načrtněme *gh*, *bf*, rovnoběžky bodu *a* a bodu *b*; *fg*, *dh* poledníky bodu *c* (Idrie) a *d*; a spojmezd *d* s *b*.

Tři čtverhrany a jeden trojhran tvoří dřík Krajiny (Tab. XI. a).

Kterým pohořím prostupuje rovnoběžka *bf* a kterým průsmykem? Které město leží na rovnoběžce prameništi Kupy *gh*, které pohoří začíná u *h*; která dráha vchází u *g* do Přímoří?

Do dříku zabíhá na sev. výběžek Grintovce (*G*) z Korutan, za dřík výběžek podkořenské Sávy (*K* Wurzner Sawe), prýsticí se z jezera téhož jmena, a Babího Zubu (*B* Mangert), jehož nejz. místo jest nejzápadnejší a nejs. nejsevernější místem Krajiny. Výběžek Babího Zubu jest Triglavem, (*T* 2800 m.) nejvyšší horou Krajiny, oddělen od výběžku bochyňské Sávy (*B* Wacheiner Sawe), pramenící se z jezera téhož jmena. Pak zabíhá na západ za dřík výběžek idrijský (*I*), na jih sněžický (*S*) na jihu dvěma výběžky končící, a kupský, jehož nejj. místo jest od rovnoběžky idrijské též vzdálenosti, které jest rovnoběžka idrijská od rovnoběžky nejs. bodu Krajiny. Idrie leží tedy uprostřed z. š. Krajiny.

Na východ zabíhá rovnostranný trojhran, jehož j. v. stranu tvoří pohraničné pohoří Gorjanec, končící u Sávy při ústí Sultavy a jehož s. v. stranu tvoří Sáva.

II. Zeměpisná poloha Krajiny.

Krajina leží mezi $45^{\circ} 26'$ a $46^{\circ} 31'$ s. š. a mezi $31^{\circ} 15'$ a $33^{\circ} 9'$, rozkládajíc se o $1^{\circ} 5'$ z. š. a o $1^{\circ} 54'$ z. d.

Nejs. a nejz. místo leží blíž prameniště podkoreňské Sávy, nejj. na řece Kupě blíž charvatského Severinu (*S*), nejv. při ústí pomezné řeky Sultavy.

O kolik minut z. d. leží Lublaň východněji Prahy? Pod poledníkem hory Plöckelsteinu leží Triglav, pod poledníkem města Prahy průsmyk Ljubel (*L* 1250 m.).

III. Hranice.

Krajina hraničí na sev. s Korutanskem, na v. se Štýrskem a Charvatskem, na j. s Charvatskem a Istrií, na z. s Goricí.

Nejdělsí tratou hraničí Krajina s Chorvatskem a Přímořím; pak se Štýrskem a nejmenší s Korutanskem.

Na kterých místech stýká se Krajina se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice zemí sousedních křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Lublaň leží téměř v mathematickém středu Krajiny, Idrie leží uprostřed zeměp. šířky Krajiny, jsouc od rovnoběžky nejs. i nejj. bodu též vzdálenosti.

Rovnoběžka prameniště Kupy dotýká se Terstu; zátočka řeky Sávy jest uprostřed hranic krajinsko štýrských.

Všimněme si polohy Sněžníka, zátočky Sávy, Wechslu a Pulje.

b) Přímoří.

Rovnoběžka prameniště Kuny dotýká se Terstu; poledník Babího Zubu probíhá Terstem. Učiňme tedy obě přímky bn a BT ; v bodě T , v kterém se obě přímky kříží, leží Terst, jenž jest od nej. bodu Istrie též vzdálenosti, které jest od nejs. bodu Krajiny.

Načrtměme $a'b'$, poledník idrijský, pod nímž nejj. bod Istrie leží, a učiňme tedy $T' b' = T'a'$; bodem a' jest tedy nejj. bod Istrie dostihnut. Poledníkem idrijským jest Istrie rozpůlena. Kosmost přímky $a'l$ jest určena přímou $a'd'$, která spojuje nejj. bod Istrie se zátočkou Sávy, ležící uprostřed hranic krajinsko štýrských. Též kosmosti jest přímka $a'm$; učiňme tedy $ia'j = iáh$. Bodem m dostihli jsme nejzáp. bod Přímoří, jenž jest od n též vzdálenosti, kteréž jest n od k , v kterémž se kříží rovnoběžka lk s $a'm$.

Tím dřík Přímoří dokončen. (Tab XI. b.)

Východní hranice jsou Krajinou naznačeny; západní hranice tvoří: 1. výběžek prameniště Soče; 2. poněkud na z. vypouklá diagonalka končící nejzápadnějším bodem Přímoří m , 3. záliv tertský čtverhranu podobný, a rovnoběžkou tertskou rozpůlený, naznačený body m , k , T .

Za dřík Istrie zabíhá na z. malý výběžek rovinářský (R), na v. moře jaderské.

II. Zeměpisná rozloha Přímoří.

Přímoří (Litorale, Küstenland) skládá se ze tří částí: 1. severní částí tvoří knížecí hrabství goricko gradištské, 2. střední částí město Terst s okolím; 3. jižní částí markrabství istriánské. Území toto rozkládá se, ležíc mezi $44^{\circ} 20'$ a $46^{\circ} 29'$ s. š. a mezi $30^{\circ} 54'$ a $32^{\circ} 12'$ z. d., o $2^{\circ} 9'$ z. š. a o $1^{\circ} 18'$ z. d.

Nejsevern. bod leží u průsmyku predilského (P) na hranicích korutanských, nejj. blíz Pulje (P Pola), nejv. jižně od Sněžníka krajinského, nejz. blíz Ogluje (O Aquileja).

Nejdelsí vzdálenost od s. k. j. rovná se 25 z. m. Pod poledníkem města Terstu leží Dachstein.

III. Hranice.

Přímoří hraničí na s. s Korutanskem a Krajinou, na vých. s Krajinou a Chorvatiskem, na jih s mořem jaderským, na západ s mořem siným a s Italií.

Tratou nejdelsí hraničí Přímoří s mořem siným, pak Krajinou, Italií a nejkraťší tratou s Korutanskem.

Které ostrovy náleží k Istrii a kterým směrem se táhnou? Na kterých místech stýká se Prímoří se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Terst leží uprostřed mezi nejs. bodem Krajiny a nejj. bodem Istrije. Nejj. bod Istrije leží pod poledníkem idrijským. Nejdůležitější města leží na břehu jako v které zemi na branicích? Pasin (*P Pisino*) leží ve středu Istrije, Gorice a Gradiště leží s Grintovcem v též čáře.

XII.

Náškrt zemí alpských.

(Tab. XII.)

Načrtněme dle návodu již daného Tyroly. Výtok Drávy z Tyrol jest od poledníka výtoku Drávy ze Štýrska — nejvých. místa štýrského — též vzdálenosti, kteréž jest od poledníka nejz. místa tyrolského. Učiňme tedy $ab = cd$.

Rozdělme přímku fd na tři díly $fg = gj = jd = 12$ záp. mil; kterou vzdálenost přímky tyto naznačují, známe již z návodu k výkresu Štýrska a Korutan; určivše tyto 3 přímky dohotovíme dle návodu již daného výkres Štýrska a Korutan. Na to běžeme se k výkresu Krajiny a Prímoří.

Přímka ms , o kterouž nám hlavně jde, rovná se fg a bod m jest od r vzdálen $\frac{or}{4}$. Na to dohotovivše výkres dle známého návodu přikročíme ku výkresu Solnohradska, Horních a Dolních Rakous.

Severně od bodu a leží na hranicích solnohradských bod c uprostřed jižních hranic Solnohradská, jejichž délka hg rovná se vzdálenosti c od rovnoběžky zátočky salické k ; učiňme tedy $hg = ck$; položme rovnoběžku kl , kterouž jsme určili délku přímky $a'b'$, o kterou nám dle známého návodu hlavně jde. Dohotovme výkres dle daného návodu.

Naznačme všechna místa probraná u výkres.

XIII.

I. Náškrt Zalitavská.

(Tab. XIII.)

Načrtnuvše pobromadě veškeré až posud probrané obrysy zemské přikreslinie Zalitavsko, jehož severní a západní hranice zeměmi načrtnutými tvořeny jsou.

Jde nám tedy toliko o východní a jižní hranice zalitavské. Východní hranice činí na východ vypouklý oblouk, který začínaje u nejj. místa Bukoviny jen o $1'$ z. d. svým nejvýchodnějším bodem až východněji leží nejvýchodnějšího bodu haličského, konče u rovnoběžky nejj. bodu Tyrolska.

Jižní hranice táhnou se podél rovnoběžky nejj. bodu Tyrolska až téměř k poledníku města Jaroslavi (*J*), jsouce západní částí poněkud k jihu nakloněny. Od poledníka města Jaroslavi tvoří hranice diagonálka, která končí u rovnoběžky Lošině (*L Lussin piccolo*) blíz staré Ršavy (*R*), od Ršavy tvoří hranice Dunaj až k poledníku bochnijskému (*B*), odtud pak až k poledníku uhersko-břetislavskému Sáva (*Vr*), pak Una až k poledníku výtoku Drávy ze Štýrska, odtud jdou hranice na západ až k poledníku výtoku Sávy z Krajiny, kde se hranice na j. východ táhnou až k poledníku výtoku Drávy ze Štýrska, dále jdou hranice podél Velebiče a jaderského moře, končíce u Rěky.

II. Zeměpisná rozloha Zalitavska.

Zalitavsko skládá se z království uherského a z království charvatsko-slavonského, jsouc rozloženo mezi 32° a $44^{\circ} 6'$ v. d. a mezi $44^{\circ} 6'$ a $49^{\circ} 37'$ s. š. Zeměpisná šířka rovná se $5^{\circ} 31'$ a z. délka $12^{\circ} 6'$.

Nejs. bod leží blíz Babí Hory (*B* 1700 m.), nejj. blíz Velebiče, nejv. blíz průsmyku ojtozského (*O*), nejz. blíz Rěky (*R Fiume*).

Následkem zeměp. rozlohy o 12° z. d. jeví se v Uhrách mezi nejv. a nejz. bodem v denním čase rozdíl 48 minut; týž rozdíl jeví se mezi Prahou a nejv. bodem Haliče.

III. Hranice.

Zalitavsko hraničí na s. se Slezskem, Haličí, na v. s Bukovinou a Multanskem, na jihu s Valašskem, Srbskem, Tureckem, Dalmacií a siným mořem, na z. s Primořím, Krajinou, Štýrskem, Dolními Rakousy a Moravou. Nejdělsí tratou hraničí s Haličí, nejkratší s Istrií. Hranice charvatsko-slavonské načrtněme dle atlasu.

Na kterých místech stýká se Zalitavsko se dvěma sousedními zeměmi? Naznačme hranice zemí těchto křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Zalitavsko jest poledníkem titelským (*T*) rozpůleno. Poledník tento jde, začínaje u Titlu při ústí Tisy, k Solníku (*S*) pak Jagerem, (*J Erlau*), Tatrami a končí sev. v. od Gerlachovského Stítu (*G* 2600 m) na hranicích haličských.

Titel jest též vzdálenosti od Rěky, kteréž jest od *g* a od *f*, jsa ve středu kruhu, jehož poloměr = *Tg*.

Jako poledníkem titelským na část východní a západní, jest Zalitavsko rovnoběžkou solnickou (*S*) rozděleno na část severní a jižní. Solnická rovnoběžka probíhá Král. Bělehradem (*B*), Čegledem (*C*), Solníkem, téměř V. Varadem (*V*), a ve Štýrsku Hradcem (*H*).

Čára táhnoucí se Břetislaví U. (*B*), Komárnem (*K*), Peští (*P*), Solníkem a Sibiňí (*S*) dělí Zalitavsko na část j. z. a s. v., čára probíhající městy Pětikostelím (*P*), Kaločou (*K*), Kečkemetem (*Ke*), Solníkem (*S*) a Munkačem (*M*) na část s. z. a j. v. V matematickém středu Zalitavská leží Solník.

Poledník bjalský prostupuje Dunajem téměř od Vacova až k ústí Drávy. Nejjížnější bod Zalitavská jest od rovnoběžky města Rěky téměř třikrát tak vzdálen, jako od poledníka Lošině, čili $aL = \frac{LR}{2}$. Pod poledníkem města Rěky leží Praha (*P*), téměř Linec (*L*), Celovec (*C*) a téměř Lublaň (*L*).

XIV.

I. Náškrt Dalmácie.

(Tab. XIII.)

Jiho-východně od pohoří velebičského táhne se trojhran dalmacký až k poledníku vukovarskému (*V*), jsa územím tureckým (Hercegovinou) dvakráté přetržen.

Hlavní část jest oddělena Klekem (*K*) od střední části, od území dubrovnického (*D Ragusa*), území dubrovnické Sutorinou (*S*) od území kotorského (*K*). Nejširší díl trojhranu dalmatského 14 z. m. jest na s., nejužší jižně od Kotoru, toliko $\frac{1}{8}$ zeměp. m. široký.

II. Zeměpisná rozloha Dalmacie.

Dalmacie (bez ostrovů) rozkládá se, ležíc mezi $42^{\circ} 10'$ a $43^{\circ} 57'$ s. š. a mezi $32^{\circ} 23'$ a $36^{\circ} 46'$ v. d., o $1^{\circ} 47'$ z. š. a o $4^{\circ} 23'$ z. d.

Nejz. bod leží pod týmž poledníkem s Kolínem (*K*) a nejv. pod týmž poledníkem téměř s ústím Bjale čili s Vukovarem. O kolik minut má nejv. bod dříve poledne bodu nejzápadnějšího?

Nejs. bod leží blíz Velebiče, nejj. i nejv. leží jižně od tvrze Budvy (*B*), nejz. s. z. od Zádru (*Z*).

Nejj. bod dalmatský jest nejj. bodem Rakouska.

III. Hranice.

Dalmacie hraničí na s. se Zalitavskem a siným mořem, na v. s Tureckem, na j. s Tureckem a siným mořem, na z. se siným mořem.

Nejdelenší tratou hraničí Dalmacie s mořem siným, pak Tureckem a nejkratší tratou se Zalitavskem. Na kterých místech stýkají se hranice se dvěma sousedními zeměmi? Načrtněme hranice křídou barevnou.

IV. Poloha některých míst.

Nejdůležitější města dalmatská leží na břehu moře sinného; čímž se Dalmacie podobá k Istrii.

XV.

I. Náškrt říše rakousko-uherské.

Náškrtem Dalmacie dokončili jsme náškrt říše rakousko-uherské, rozkládající se mezi $42^{\circ} 10'$ a $51^{\circ} 3'$ s. š. a mezi $27^{\circ} 11'$ a $44^{\circ} 6'$ v. d. Nejs. bod jest od nejjižnějšího téměř 9° z. š. a nejv. od nejz. 17° z. d. vzdálen.

Následkem rozlohy od severu k jihu jest nejdelší den a noc v Kotoře o 1 hodinu kratší nejdelšího dne i noci nejs. bodu blíž Šluknova.

Následkem z. d. 17° jeví se mezi nejvých. a nejzáp. bodem v denním čase rozdíl o 1 hod. 8 min. Nejv. místo má o 1 hod. 8 m. dříve poledne místa nejzápadnějšího.

II. Hranice.

Hranice říše rakousko-uherské naznačme křídou barevnou dle výkresů již zhotovených.

Na kterých místech stýká se říše rakousko-uherská se dvěma sousedními státy?

III. Poloha některých míst.

Poledník města Václava (V) půl říše rakouskou na část z. a v. Všimněme si vzdálenosti Komárna (K) od rovnoběžky nejs. bodu Čech a nejz. bodu Zalitavské.

XVI.

Náškrt hranic říše rakousko-uherské.

(Tab. XIV.)

Jde-li nám o to, načrtouti toliko hranice říše rakousko-uherské, počínejme si takto:

Načrtněme přímku ab , odměřme na ní 17 dílů rovných, z nichž každý nám 1 stupeň z. d. znázorňuje. V bodu c v pátém dílu leží Praha, jsouc od nejz. bodu Rakouska 5° z. š. vzdálena. Přímka ab znázorňuje tedy až na nepatrnou chybu, nejsouc křivkou, 50° z. š. Učiňme cd , poledník pražský, který prostopuje Lincem, Celovcem a končí bodem d jižně od Rěky (R).

$$Cd = \text{téměř } \frac{2 \text{ ob}}{3} \text{ čili } 8 \text{ af.$$

Učiňme $dg = cb$ a spojmež g s b . Obdélník cg tvoří dílek Rakouska. Praha jest od nejz. místa Čech nad dva stupně z. š. vzdálena, odízněme tedy od přímky ac nad dva díly ch .

Bod i jest od c vzdálen $\frac{ch}{2}$, jak z návodu ku výkresu Čech danému víme. Určivše polohu bodu h a i dohotovme výkres Čech a načrtněme výběžky slezské a haličské, jsouce pamětlivi, že $hj = jb$.

Směrem východních hranic českých táhnou se j. v. hranice tyrolské, jejichž nejj. bod k jest naznačen čarou hl položencou 8. dílem přímky cd , kterouž přímkou i jižní hranice dřívějšího Sibiňska naznačeny jsou.

Severní hranice Tyrolska naznačuje přímka no , položená pátým dílem přímky cd , kterouž zároveň nejj. město Bukoviny o' naznačeno jest. Nejz. bod tyrolský leží jižně od a . Dohotovme obrys Tyrol dle známé již podoby. Nejz. bod Přímoří m určíme rovnoběžkou jm . Ku náškrtu Dalmacie dosačí, bychom se upamatovali, že nejv. bod leží jižně od j .

Dokončme náškrt. Kreslice u náškrt tento tok Dunaje, připomeňme, že první zátočka dunajská blíz Vacova leží jižně od j , že druhá zátočka rovnoběžkou Rěky, třetí že poledníkem solničským, jenž — jak s výkresu Zalitavská nám známo — Zalitavsko půlí, naznačena jest. Výtok Dunaje z Rakous jest naznačen poledníkem jaroslavským.

Při výkresu tomto budíž podotknuto, že se rovnoběžka, jsouc křivkou, jakož i poledník neshoduje úplně s rovnou přímkou, jakož načrtнутa byla. Velké chyby však neučinili jsme, majice výbec ve svých výkresech, týkajících se zemí v z. šířce 42° — 51° rovné přímky za rovnoběžky a poledníky.

XVII.

Jak lze naškrtů těchto ve škole upotřebiti?

Naučivše se takto načrtnouti obrysů zemí rakousko-uherských o libovolné velikosti a určivše polohu, kterou každá země rakousko-uherská zajímá ku zemím rakouským, k Evropě a zemi vůbec, a seznámivše se s hojným počtem měst, hor a řek, určíme bez obtíže polohu i jiných měst, hor a řek, by zeměpisný obraz té které země dohotoven byl. Počínejme si při tom takto:

Načrtnuvše dle návodu obrys zemský na tabuli a naznačivše křídou barevnou hranice zemí sousedních, zanesme města známá u výkres a probíejme zeměpis soustavně, začínajíce vodopisem, dále se berouce horo- a končíce místopisem.

Učíme dobré, započneme-li vodo- a nikoliv horopisem, neb k ohrazení horských skupin, hornatin a horstev hodí se jedině přirozené hranice — řeky, jejichž známost při horopisu tedy se předpokládá.

Ohraničení horských skupin nejvyššími horami, ku př.: Západní Alpy táhnou se od moře středozemního až k hoře Mont-Blanku, mám za nesprávné. Či tvoří věže hranice území městského? Naznačujíce hranice některé horské skupiny průsmykem, máme na mysli silnici, která průsmykem vede, neb jediný bod nemůže nikdy tvořit hranice nějaké plochy. K ohrazení ploch jest zapotřebí přímek a těchto poskytuji nám k ohrazení ploch horských — řeky. Začínejmež proto vodopisem, z čehož nám vyjde i ten prospěch, že nebudeme nuteni polohu hor — méně správně načrtnutou, pro řeky pak měnit.

Opakujíce však látku zeměpisnou, probíejme dříve horo- a pak vodopis, načrtujíce řeky, které tvoří hranice horských skupin, již při horopisu u výkres

Učíce vodopisu začneme s hlavními řekami, které si žák na mapě najde a jejich tok z mapy popíše. Na to teprv zanese žák řeku popsanou u výkres na tabuli, při čemž města již při načrtu zemském probraná mu vodítkem budou, zároveň však zanese u výkres i města, blíz kterých řeka ústí nebo hlavní směr mění, neb splavnou se stává, by popis řek stal se půvabnějším. Podobným způsobem načrtneme řeky pohoře. Žáci načerťují řeky a místa na tabuli naznačená — ale jen tato — u své příručné sešity, připisujíce i jména řek u výkres, dle kterého doma v čistý sešit výkres učiní, který občas se předloží učiteli k opravě.

Probravše takto vodopis, běžeme se dále k horopisu, kterýž proběžíme podobným způsobem, hledice bedlivě k tomu, by mapy od žáků zhotovené nebyly příliš přeplněny, za kterouž přičinou žáci s dobrou se potáží, učini-li k horopisu důležitějších zemí nový náčrt, na němž veškeré vodstvo probrané sice jest načrtnuto ale pojmenováno není. Na mapce horopisné naznačujmež pohoří čarou hrubou, hory trojhránkem a t. d. pojmenujíce všechno, co horopisu se týče.

Konečně berme se k místopisu, pro který si žáci, je-li věc nutna, novou mapku zhotoví, v kteréž jest všechno vodstvo a horstvo probrané sice načrtnuto, ale nikoliv pojmenováno. Probírajíce místopis, naznačujmež z mapy u výkres důležitější města 1. na hlavní řece ležící, 2. města ležící na řekách pobočných, 3. města ležící mezi dvěma řekama, řekou a hranicemi zemskými.

To vše čiňme, dívajíce se na mapu.

Probíráme-li i železnice, učiňme i pro ně zvláštní mapu, na které vodstvo, horstvo i města probraná jsou sice naznačena ale pojmenována nejsou.

Probravše vodopis, přečteme, co o vodopisu v knize učebné jest psáno, je-li tam však, co již bylo probráno, berme se dále. Podobně učiňme i probravše dle mapy horo- a místopis; věc tato ovšem vyžaduje na učiteli, by důkladně byl se seznámil s knihou učebnou.

Mapky takto zhotovené poslouží nám velmi při opakování látky zeměpisné. Opakujíce ku př. horopis mějmež po ruce mapu vodopisnou, kde hory jmenem naznačeny nejsou, opakujíce vodopis, mějmež po ruce mapu horopisnou, kde vodstvo pojmenováno není — atd.

Probírajíce statistiku nakresleme si i pro každé důležitější odvětví zvláštní mapku, vyučujíce literatuře, vyhotovme mapku rodiš znamenitých mužů.

Nákresy činí se dle návodu daného velmi rychle, nebude tedy obavy, že žáku příliš času na kresbu bylo by vynaložiti.

Tímto způsobem, kterým obraz zemský před očima žáků teprv se *tvoří*, nakreslí si žák atlas mocnářství rakousko-uherského, který mu dobrou knihou příručnou bude i později v životě, což však ale hlavně padá na vábu, žák zvykne si, učiti se zeměpisu z atlantu a nikoliv z knihy, a nabude, naučiv se zeměpisně správně se dívat a zjednodušené obrys zemské si pamatovati, zeměpisné jistoty a znalosti, která nás obdivem naplní.

Dle návodu tohoto dal by se sestavití přípravný atlas k té oné učebné knize zeměpisu rakousko-uherského, jak se byli pokusili ve Strassburce Dr. G. Kautmann a Dr. G. Maser (*Geographische Faustzeichnungen 1875. 2 Hefte*), kteří ku všeobecnému zeměpisu podobný přípravný atlas načrtli.

Věc tato má však, jak za to mám, svou nepraktickou stránku. Pro žáky jest podobný přípravný atlas úplně zbytečný, neb žáci nakreslí si sami atlas dle své učebné knihy způsobem naznačeným a mohl by býti i škodným, kdyby žáci zapoměli, že přípravný atlas má toliko uváděti do atlantů obšírných; pro učitele, který již dle své učebné knihy ku přípravě podobný atlas si načrtl, nehodí se atlas dle neznámé knihy spracovaný.

Ku konci budíž mi dovoleno, zmíniti se o mechanickém způsobu, jakého se užívá s prospěchem ku zvětšování a zmenšování map. Nechme tabulkou skla podoby čtvercové od sklenáře rozdělití démantem na libovolný počet malých čtverců a pozname-

nejme čtverce tyto na papírové pásce na kraji tabulky upevněné, jak se to činí při úlohách šachových, na jedné straně ciframi 1, 2, 3 a t. d. a na druhé straně písmeny *a*, *b*, *c* atd.

Takto rozdělenou tabulkou položme na tu mapu, kterou zvětšiti nebo zmenšiti na myslí máme. Zakryje-li mapa ku př. dvacet čtverečů tabulky na ni položené, rozdělme i svůj papír na 20 čtverců, které dle velikosti papíru budou buďto větší nebo menší čtverečů tabulkových. Nepohybujíce tabulkou naznačíme, co každým čtvercem obejmuto jest, ve větším či menším poměru na papíre u příslušný čtverec, jsouce k němu vedeni ciframi a písmeny na kraji tabulky naznačenými.

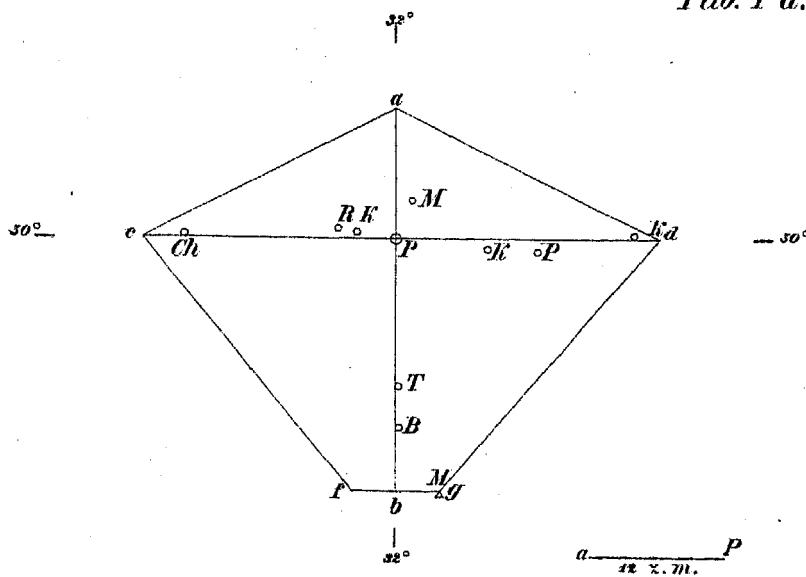
Má-li výkres též velikostí býti, které jest mapa, učiníme na papíře čtverce též velikosti se čtverci na tabulce.

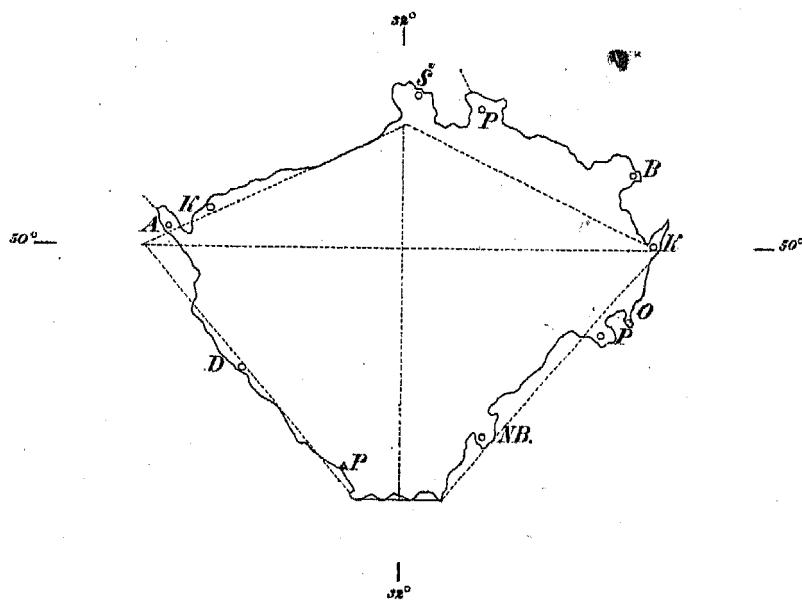
OBSAH.

	Strana
Úvod	1
I. Náškrt Čech	3
II. " Moravy	5
III. " Slezska	7
IV. " zemí českých	8
V. " Haliče a Bukoviny	10
VI. " zemí českých, Haliče a Bukoviny	12
VII. " Hornšho, Dolního Rakouska a Solnohraď	13
VIII. Připojení náškrtu zemí na tab. VIII. ku náškrtu severního pruhu zemí rak.-uherských	16
IX. Náškrt Štýrska a Korutan	16
X. " Tyrolska	19
XI. " Krajiny a Přímoří	20
XII. " zemí alpských	23
XIII. " Zalitavská	23
XIV. " Dalmacie	25
XV. " říše rakousko-uherské	26
XVI. " hranic říše rakousko-uherské	27
XVII. Jak lze náškrtů těchto ve škole upotřebiti?	28

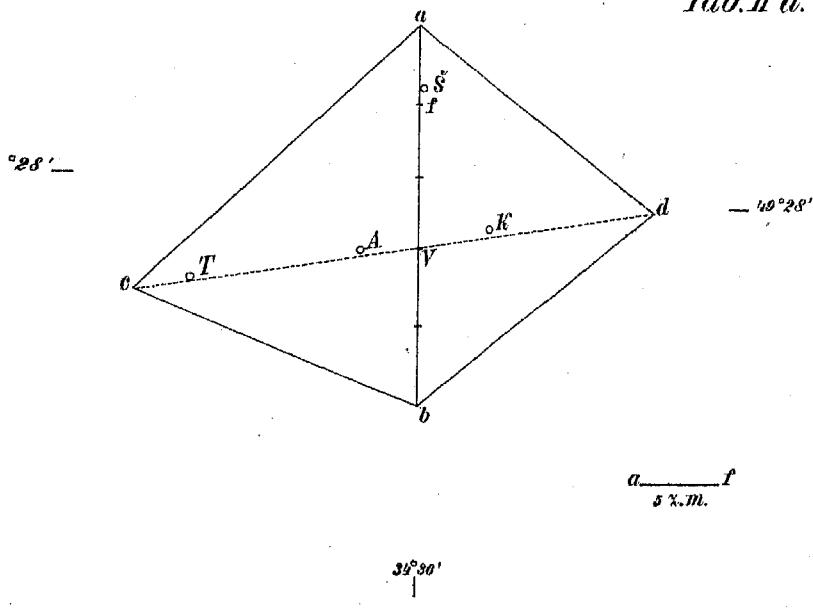
Tab. I a.

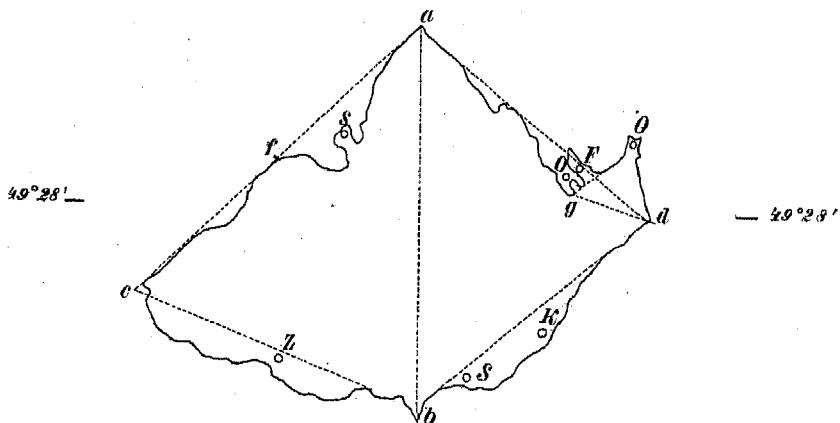
Tab. I b.

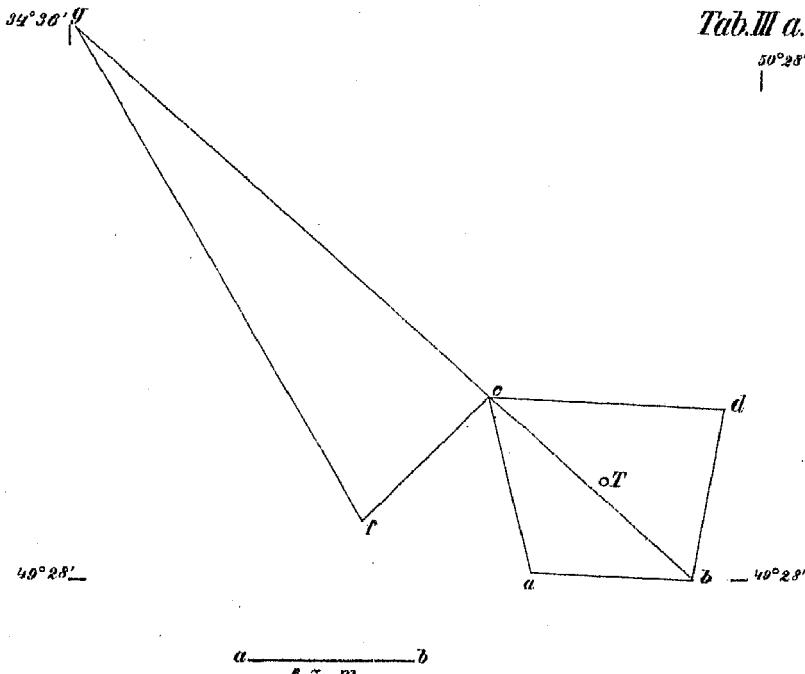
Tab. II a.

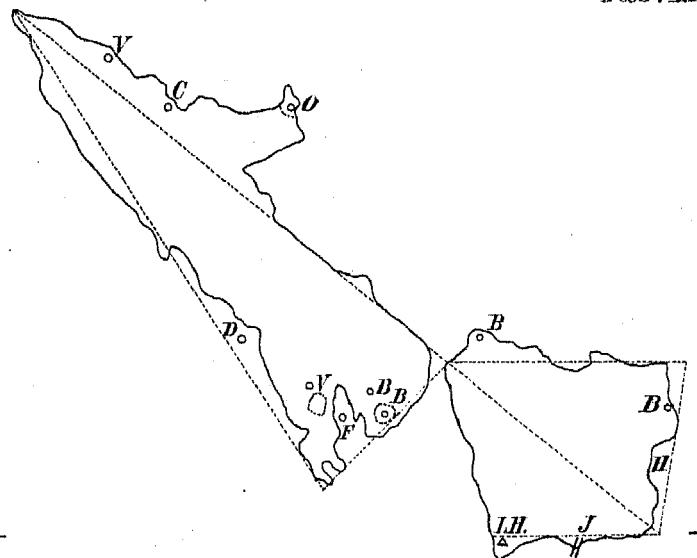
Tab. II b.

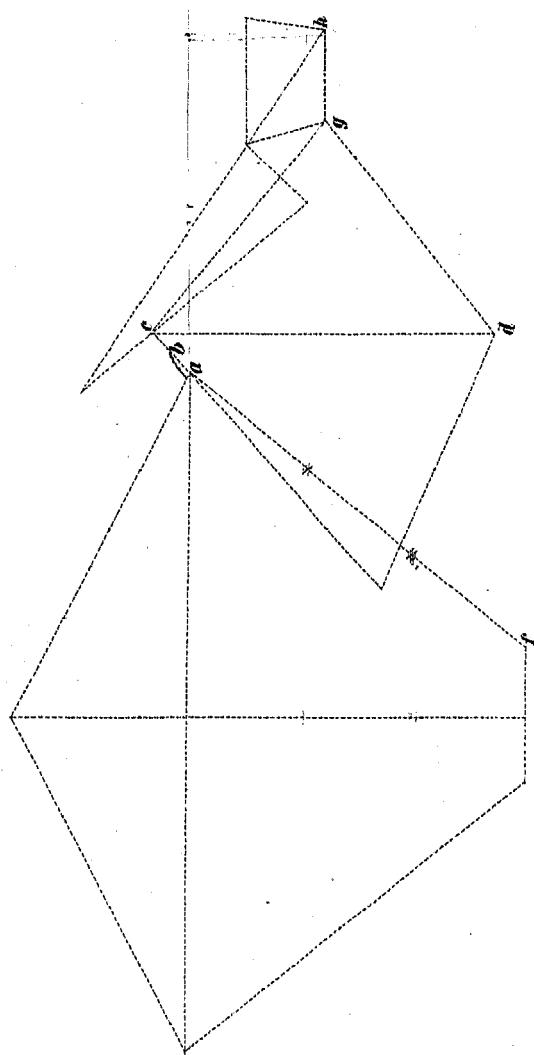
Tab. III a.

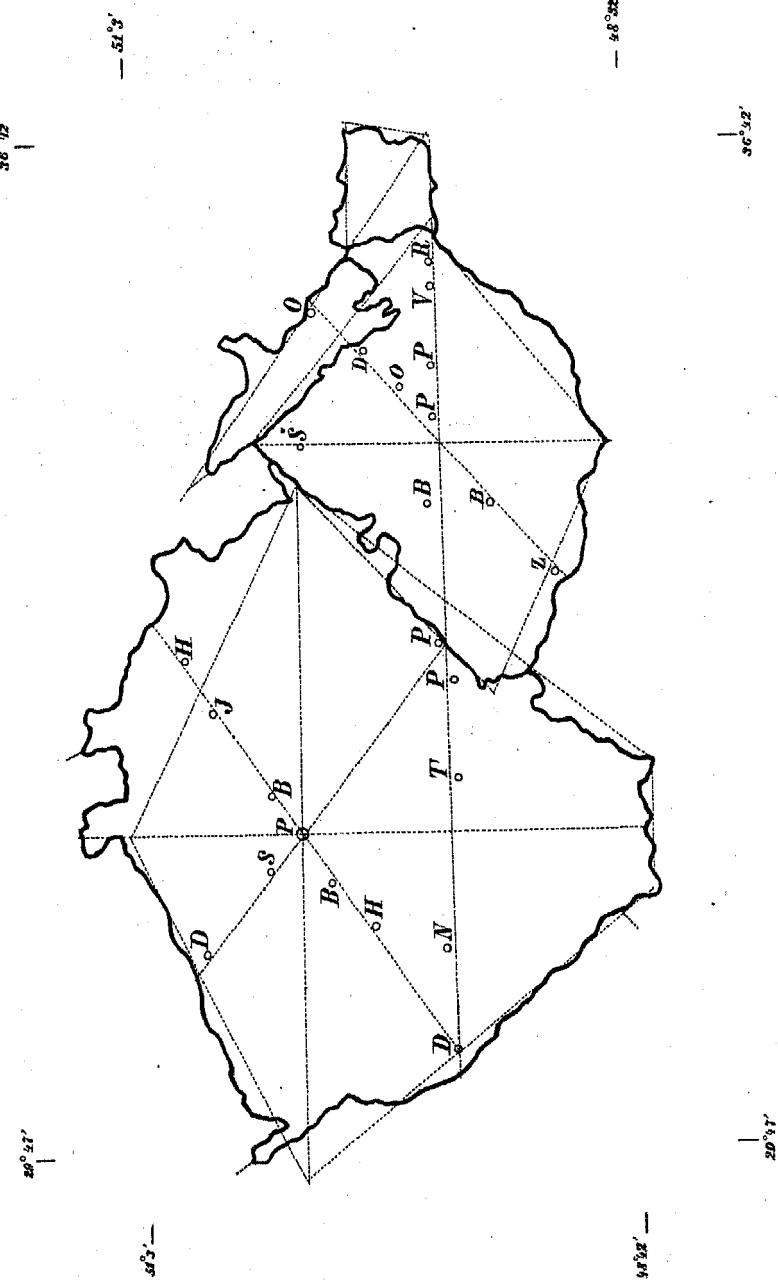
Tab. III b.

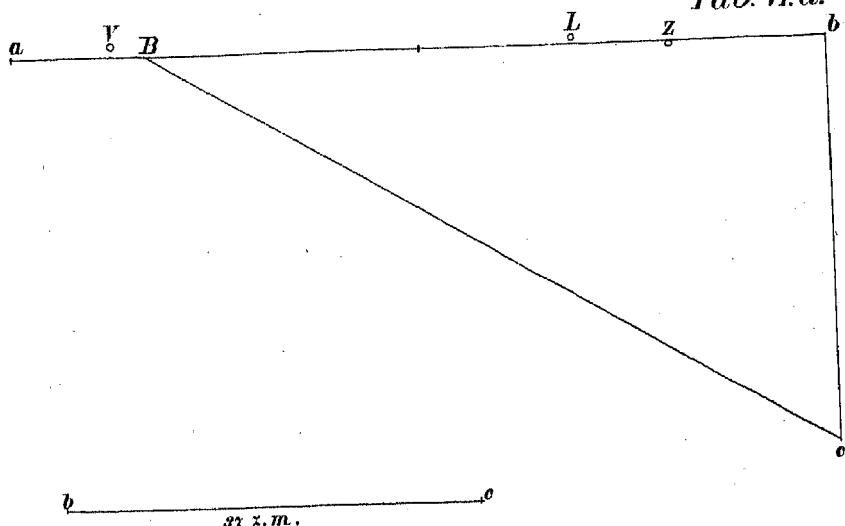
Tab. IV.

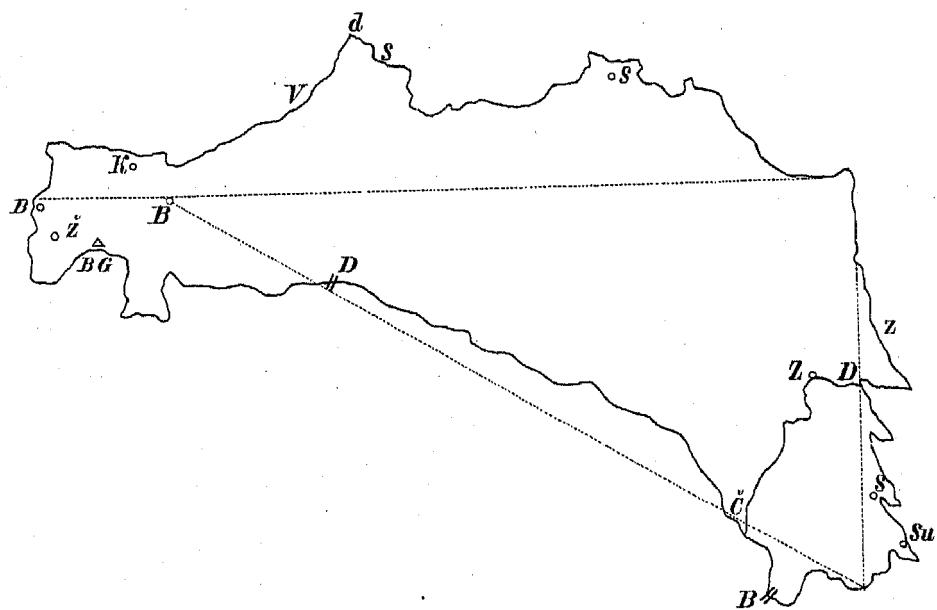
Tab. V.

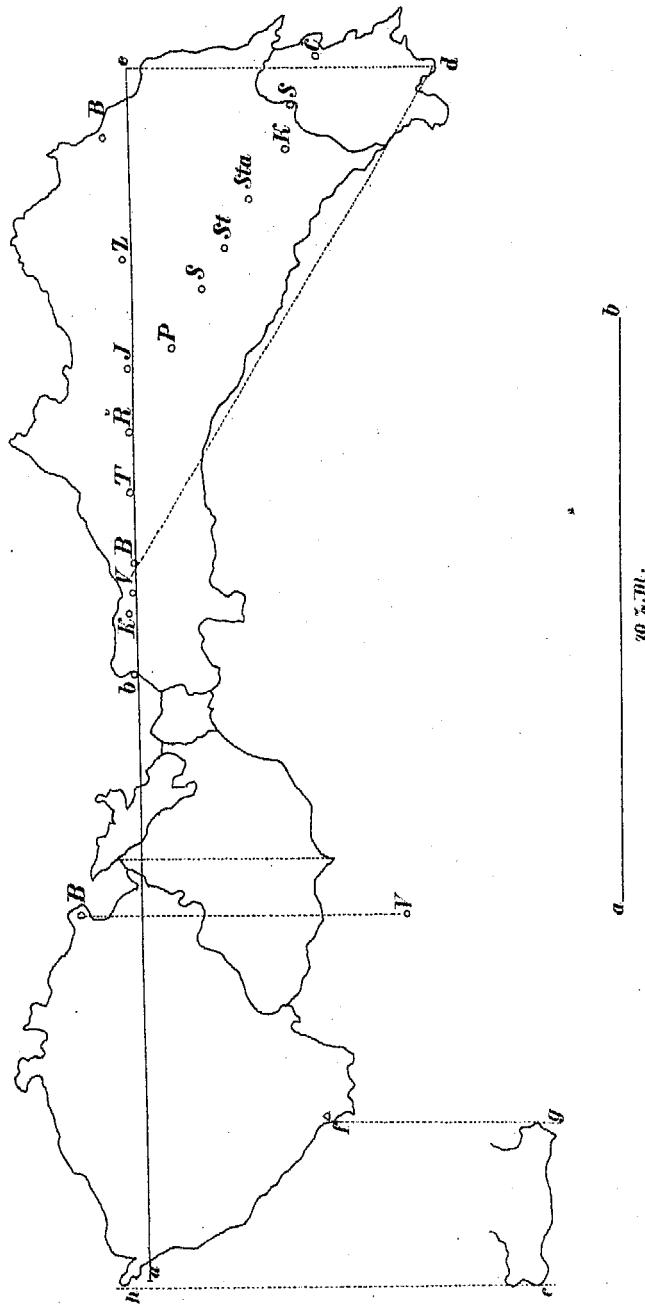
Tab. VII.a.

Tab. VII.b.

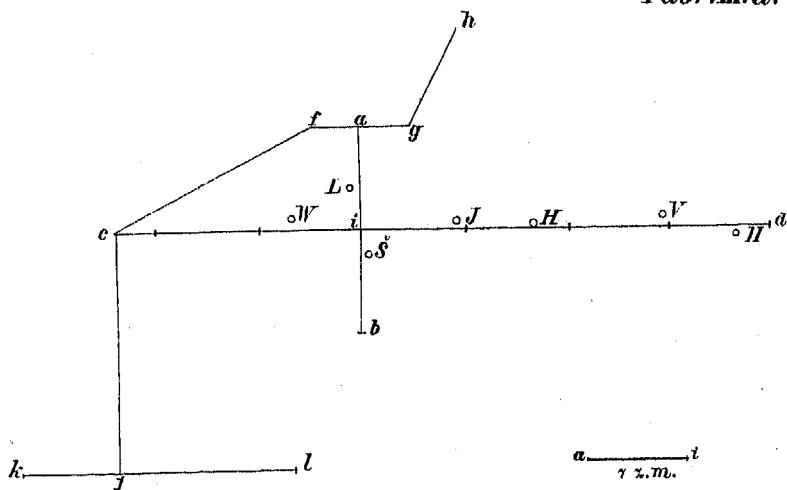

Tab. VII.

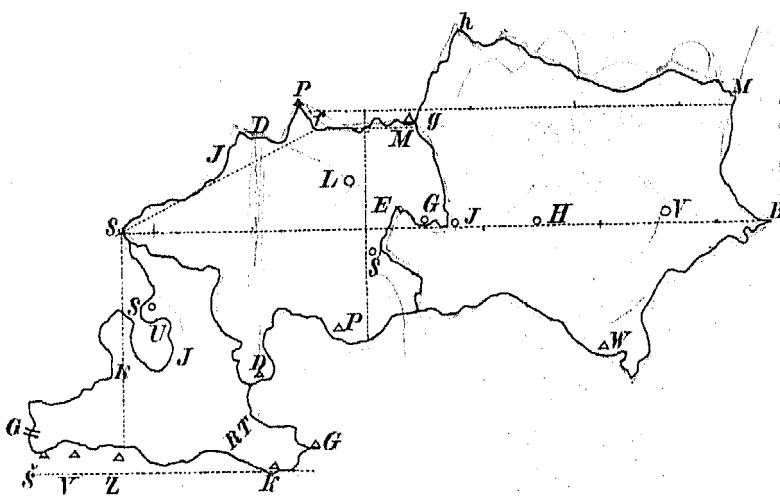

Map of the coast of Fr. d'Unguia, etc., showing the Prog. of

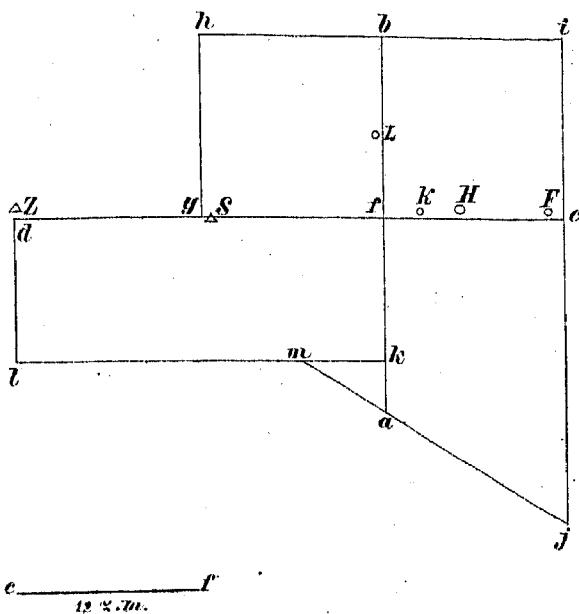
Tab. VIII.a.

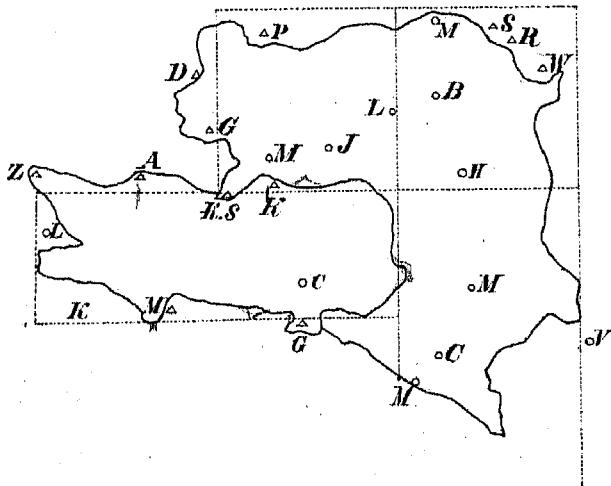
Tab. VIII.b.

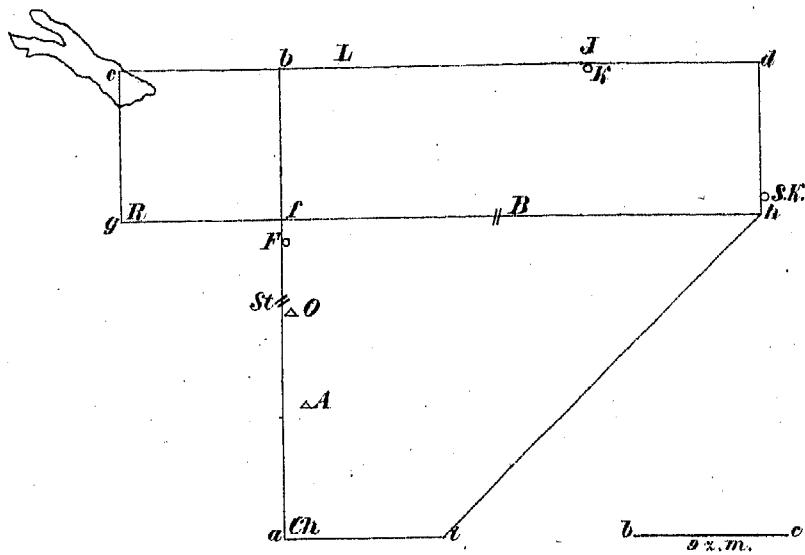
Tab. IX. a.

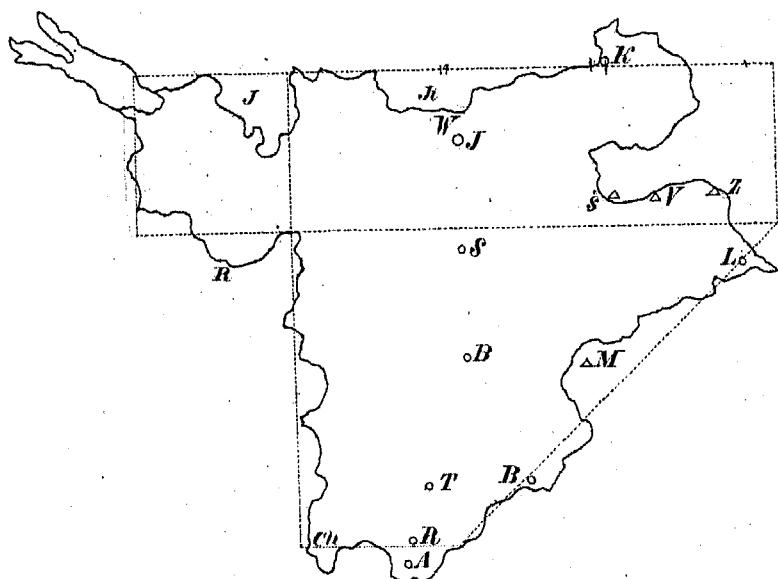
Tab. IX. b.

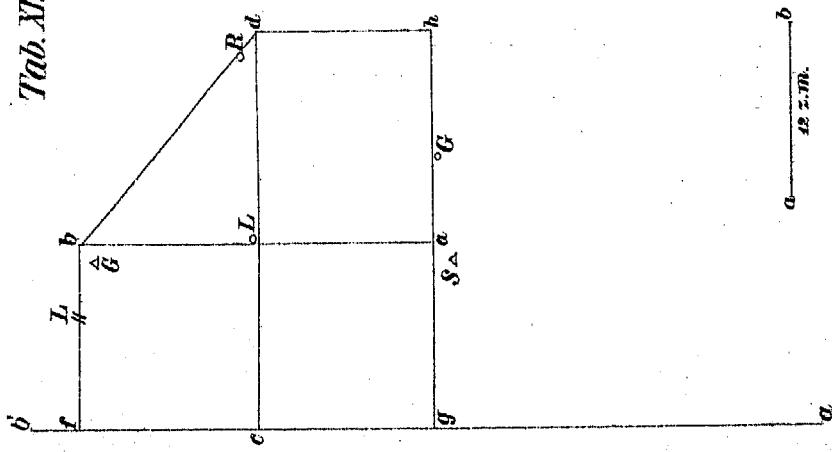
Tab. X.a.

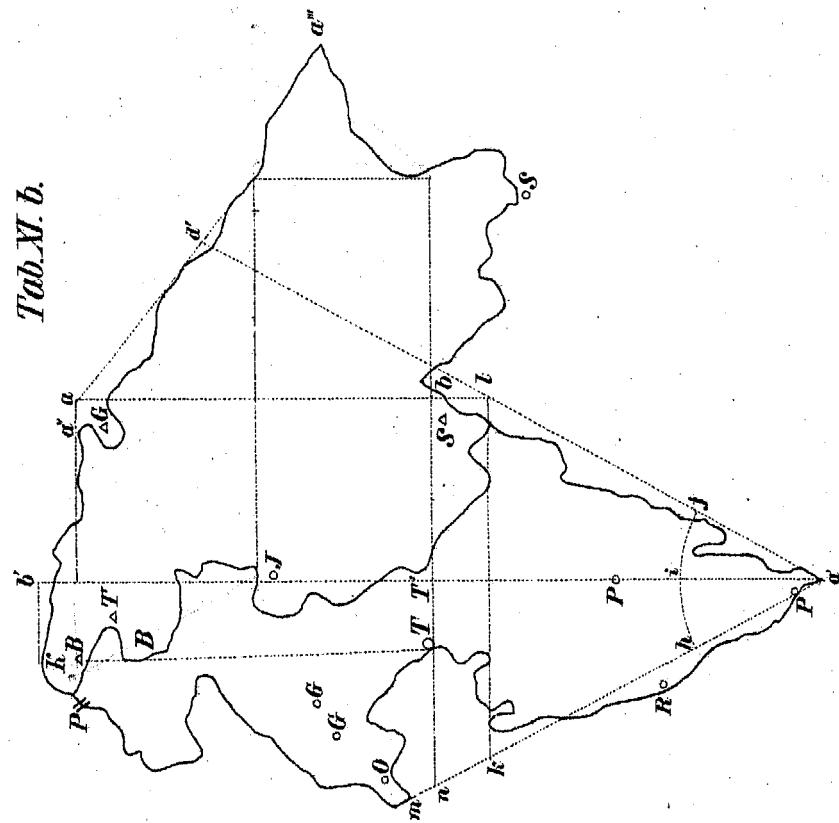
Tab. X.b.

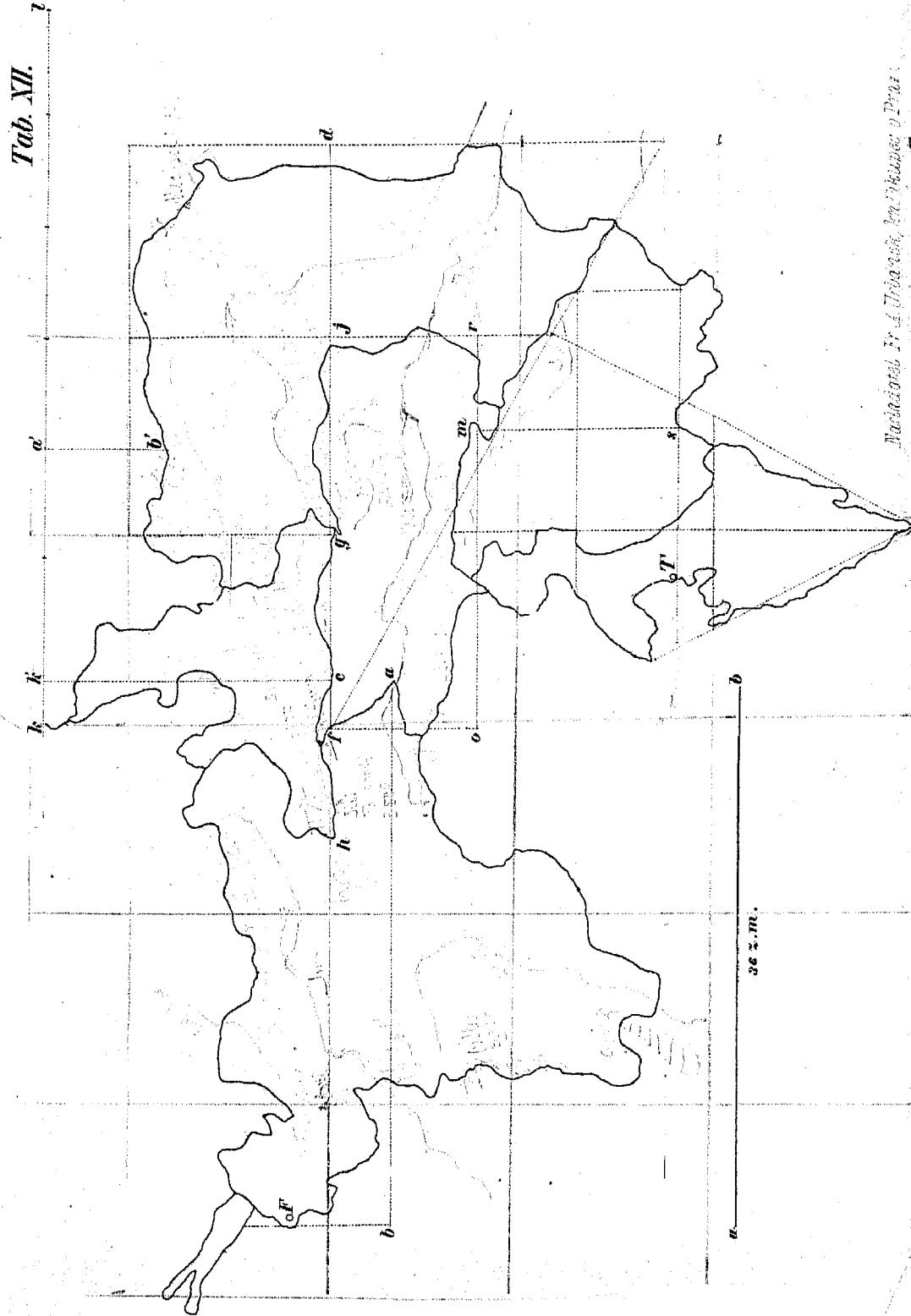
Tab. M. a.

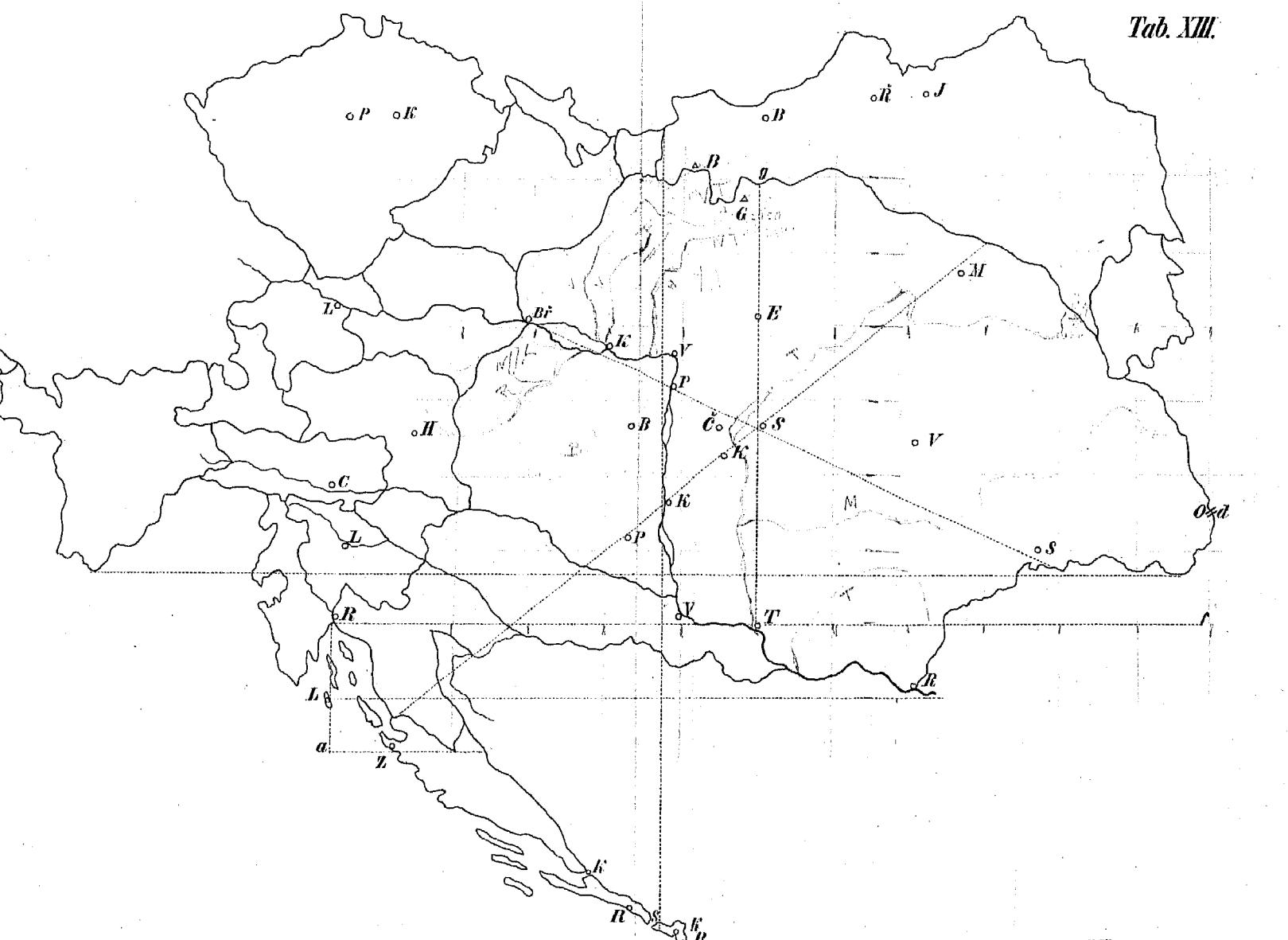
Tab. M. b.

Tab. XII.

Tab. XIII.

Tab. XIV.

